

RITKA
MAGYAR ŐS NYOMAT.

RMK T. 361.

Gelgo.

OSZK

Országos Széchényi Könyvtár

OSZK

Országos Széchényi Könyvtár

OSZK

Országos Széchényi Könyvtár

IGEN SZEP

Historia Sigmond Cyszarz
nak Ideieben löt Dolog,
*Az nemes ket szemelyrol, Euryalusrol es Lu-
crecyarol, es azoknac egy mashoz valo
Szerelmekrol, s: Lucretyanak halalarol,
Euryalushoz valo szerelmenek myatta
mynt löt halala.*

Banat keferusegh Notajara.

Prima pars

Ok erös firfiak bölczek es kiraliok ferelem
myat veſtek, iſiak ſep leaniok merges nilai
miat meg emeſtettek, orſagok puſultak
varafok es varak mind földig le törettek.

Parisnac öröme Priamus Kiralnak birodalmat el veſte,
Troyat el törete Heſtort le vagata K raltis meg ölete, ilien
orſagoknac minden tartományat ellenſeg kezében gite.

Egi pogan aſſoni Samſomnak elmeiet oly igen meg uaki
ta, Az ű mondhatatlan ereiet el ueſte ſemeit ki toliata, ű
magatis vegre poganiocckal öſſe az föld ala borita.

Szent Daudiinak fia bölcz Salamon kirali Iſtennel ked
ues vala, de Faraho kirali leani ſerelme miat baluant imada
Minden ſele rendbē az vak ſerelēnek vag'ō ili nag, bātaſa.

Sokakrol ſolhatnak kicnek peldaiocrol lehetne töb be
ſedē, de kiualkepē csak ket iſiu ſerelmenek ſerencezeit en
eklem, kicnek merges voltat igen meg mutattya az kegye
tlen ſerelem.

Eggyk Euryalus maſik Lucretya mynd az kettő ſep va
la, telhetetlenkepen ketten űk egy maſra fel geryettenek
vala, kinec ſebes tűze myat vegezetre az eggik meg holt
vala,

Azert moſt űt reſire beſedemet rolok en ez enekben ű
tom, az elſő reſeben az ű ſerelmeknek indulattyat megh
irom, az után egy maſnak küldöt leueletet maſ reſeben
megh mondom.

Sok ſerencezeiekröl es nagi örömekekröl ket reſeben ene
klek. Vtolſo reſeben törniű halalaröl az aſſonnak beſe
lek, ha rea halgattok ſerelem hatalmat ebből meg ertheti
tek.

Mikoron előſör Senas varoſaban Sigmond Kiraly me
nt

nt vala, drága kefélettel czuda nagy örömmel ütet fogattak
vala, fent Marta temploma mellett egi Palorát neki berze-
ttek vala.

Ceremonyának vegezése után az templomból ki lepek Menteben negi áffoni egy mashoz hasonlok előttök meg allapek, azoknak tepséget Cziasar hogy megh lata loua-rol le vgordek.

Videie ſerint iollehet az Czyafar immar iflu nem vala
De az buiafagra termefeti ſerint giors es hailando vala,
Az ſep affoniockal valo niaiafagbân ũ giõniõrkõdik uala.

Affioniók közöttben mégat elegituen fordula folgaihoz,
Kerde hog' ha lattak valaha eltekben hafoniot affioniók
hoz, meg halattak vgimond az emberi kepet hafonlok an-
gyalokhoz.

87. A fionniok azt látván fémeket az földre leg ottan le fű-
geittek, fémmereteféggel az új fepfegeket inkább megh ek-
esittek, ő tekinteteckel Sigmund Czafar fiuet igen megh
febesittek.

Termettel orczauul ruhauul ezek kőst Lucretia feb va
la, ki meg hűtendőt az ő ideyeuel meg nem haladot va
la. Kimillak nemzete neki Menelaus melratlan vra vala,

Ennek alapattia magasb az tóbínel haya búfseges vala,
Araniban köuekben annac kötőzese es arani finú vala,
Sjep magas homloka fēmi femergetsel nem rutittatot vala

Szömolddöke neki ekes modra hailot feme fekere vala,
Orra tep egienes tellies rosta finü piros orczaia vala,
Klaris finü ayaka feier apro foga fep kiczin faia vala,

Óruendetes hára ekesei bolasa tistefeges trefaia, minde-
neknel kedues Ihiaknal ferelmesb fokacnal niaiafaga, Sem-
felenk sem merei de nagi mertekletes mindē dolgabā vala

Arani gyöngi ezüsts draga kőveckel ruhajat ckeszttek
Czafar vduaranal nagi fok fű emberek csak ütöt emlegettek,

ttek, valahova terül mindennek femei ű rea fordítatek.

Vduara nepe kőit egi űep lhu legen Pannoniabol vala,
Eurialus neue gazdag nemzetsege de közep ember vala,
Harmincz ket eőtendős űep ekesen iaro tellies orczaia vala

Maga viselese egienlő erkőlczű Czařarnal igen kedues,
Szolgackal űersammal louackal ruhackal az ű fallasa tellies
De ferelem ellen ezeckel nem lehet azert ű giőződelmes,

Nem sok űido muluan latak ezek egy mast felette megh
keduelec, Iollehet ferelmet sem egik sem mask egi masn
ak nem ielentherek, De az fel geriedet tūzet sokaiglan űk
el nem fedezhettek,

Egi malsal sokaig befeddel űolalsal őőue nem ferhetenek,
Mert mind nemzetsegei nieluel es űolalsal egi mastul kűlő
mbőznek, Czak tekintesceckel es az ű fememeckel egi mas
sal befellenek.

Meg sebesűlt űiuvel fel geriet elmeuel Lucretia buskos
dik, Vrat nem fereti hazas voltat lattia űűntelen gondol
kodik, Sem eiel sem nappal az ferelem miat elmeie nem ni
ughatik.

Semmi giőniőrűsege ninczen en vramban ű magaban azt
mondgia, Giűlőlfseges űaua sok őlelgetese keduetlen czo
kolasa, Iőueuē ifiunak czak tekintetiis nalā felieb haladgia

Az fel geriet langat olcz meg most magadban ha lehet
Lucretia, Vai ha ez lehetne bizoni azen űiuem nem lenne
buskodasban, De űokatlan erő akaratom nekűl elmemet
hatra vonā.

(valařtanom.)

Tudom mi uolna iob de most az gonozbat kel nekem
Iőueuen emberrel oh en busult űiuem mi kőzöm vagiőn
nekem, Miert hagi idegē orőagbeli arra geriedez az ő űiuē

Nem de nem athate ugiā ezen földis ki keduemben le
hessen, Hagi ha en ferelmem mostani vramtul illyen ige
n idegen, De kepe termete űep, Euryalusnak űűntelenűl
űyuemben,

Kir

Kir nem indithatna Iſtu ſeporczai es vitez abrazattia,
Ki azen ſiuemet kelletteneſ fellyeb immar altal hatotta,
Maid ketſegben eſem ha edes ſerelmet en hozzam nem
mutattia.

Nem tudok mit tennem el arulhatome azen tiſtaſaga-
mat, Valameli idegen ſirſira bizame titkomat es ſeiemet,
Ki ha meg czal engē mas leāt ſeret meg el hagia en ag'amat

De nem aſt mutattia ekes abrazattia vig es nemes erkő-
lcſe, Valami czalardſag kit kellene felnē hog' ū bēne lehet
ne, ottā meg eskūtöm hog' ē ſerelmemet ſoha el ne ſeleicſe

Nem ſelek bizonnial minden keſedelmet maid kiutetek
ziuemből, Azen ſepſegemet mert ū is ſereti latom tekins-
tetiből, Vagy it marad velem vagi uele eluiſen eſmerem
erkőlczeből.

Vallion el haggiame ſeriemet aniamat az en kedues ha-
zamat, Ne engegie Iſten hogi en czelekegiem illien nagy
gonofſagot, De kegietlen aniam giakorta meg bantia az
en vigafagomat.

Ferſi nekül penig örömesben lennek hogi nem vrammal
elnek, Hazamot lehetne hol Euryaluſſal keduem ſeint el-
hetnek, De viſontak hirem es en nemzetſegem nagi kiſeb-
ſegben eſnek.

Mit arthat ennekem kit ingien ſem hallok az kőſſegnek
beſede, Az ki hiret neuet ſelleteb őrizi nincz ſemmi mere-
ſſege, Nem viionnan törtent es nem czak en raitam ily do-
lognak kezdete.

Szep Ilonat Parisakarattia nekül el nem vihette volna,
Medeat az laſon Kalkos Szigeteből elnem hozhatta volna
Az ſokafag közöt ha enis verkezem ſenki nē czudalhattia

Igyen Lucretia az ū elmeieben ſokaig tuſakodek,
De az ſerelemtül minden okofaga vegre meg giőzettetek
Euryaluſſnakis haſonlatos langal elmeie haborgatek.

Czafar vduaranak mellette fep haza Lucretiaⁿ ak vala,
M^s felol mellette csak közel hozzája Euryalus ballafa,
Vduarb^a menteb^e állót az ablakrol mind^ekor ő iol lattia.

Naponkent fep köuer pey louan haz elöt ün^en magat
hantattia, Czafar elöt aluan giakorta f^emeit az ablakra
forditia, Kiből f^erelmeket mar ün^ön magais Sigmond Cza
far iol lattia.

Akkik a^tt mondani f^oktak bizoniara ninczen abban ha
mifag, Hogi ha f^egeniek közt alacson hazakban lakhatik
az tistafag, Draga Palotakb^a femermetelleget nem tarthat
az gazdagfag.

Valaki f^üntelen kedue f^erint lakik giakorta f^omiuho
zik, Ielen valor meg vⁿ meg tiltot dologra giakorta igye
kezik, Mert az io lakással az gonoz kivanfag soha el nem
alufik.

Igiekezik vala f^erelmet ki vetni fⁱueből Lucretia,
Kiert ű hazaban hogi maga lehetne be rekef^ekedik vala,
De mihent meg lata az meg alut fⁱkra vionnat fel lobantia

Giakran gondolkodik kinec nagi f^erelmet batran meg
ielenthetne, Mert az titkon valo lang az ű elmeiet f^ockal
inkab egetne, Vra folgai közt vala egi ven ember kinec
Sofias neue.

Nemet nemzetf^egből igen iambor es hiu folga Sofiasva
vala, Ennec az ű titkat illien modon affoni meg ielentette
vala, Mikor nagi f^ereggel az ű hazamellől Czafar be me
gien vala.

Tekintce Sofias meli igen f^ep ifiak az Czafar k^orniül va
dnak, Mind ez vilag f^erint ezekhez hasonlok bizoni nem
talaltatnak, Ruhakkal bef^eammalftermettel f^epseggel mⁱ
ndent fellül haladnak.

Vaiha az vristen vrat ezek közzül nekem engedet volna
Kinec f^epsegeket ha mostan nem latnam soha nem hittem
volna. Demond meg ennekem ha mel ezek közzöt ifmere
edben volna,
Sokat

Sokat ezek közzül ismerek affoniam az folga így felele
Pannoniabeli Eurialust ismet kerdi hogi ha esmerne,
Sofias azt monda az ű affonianak hogi aztis iol ismerne,

Szola Lucretia tudom iamborsagod hogi nem mondod
senkinek, meg vallom teneked fel geriedet tüzet ehez nagi
ferelmemnek, Iellenczed meg neki kerlek hozza valo aka-
rattat siuemnek,

Felele az folga mit hallok tetüled gonossag az affoniam
Nem hogi meg miuelnem de csak siuembenis bizoni be
nem boczatom, Az en venlegemre hiegyed en vramat so-
ha el nem arulom.

Incab ezen kerlek tekinez meg nemzeted giözd meg te
ferelmedet, Most meg igen könnyen az vionnan indult tü-
zet meg enihitheted, ki hogi ha fel geried semmi oruossag-
gal eleit nem veheted.

Az feretet soka titkon nem marathat mert ű maga ki te-
ried, Ha vrad meg tudgia gondold meg erkölczet mit cze-
lekedik veled, Monda Lucretia halgas en vrammal siue-
met ne iiesed.

Ki halaltul nem fel meg hidgyed Sofias nem retteg mas
dologtul, Valamit en ream hozand az ferecze el kel sen-
uednem attul, De meg nem sünhetem igazan meg vallom
ezen kiuanfagomtul.

Mit vested magadat felele Sofias segienited nemzeted,
Csak teneked lesen te nemzerid közöt parazna affon ne
ued, Gondolatod niluan sok örző femektül talam veg-
hez sem vihed,

Melleted ven aniad feried es leaid süntelen veled vad-
nak, Vram haza nepe es iambor folgai süled el nem ta-
uoznak, Ha ezek halgatnak az köuekis read es az aítok
kylatnak.

Ha senki teneked örzöd nem volnais tudgia Isten dot-
godat

godat, El nem fenüedi ő hogi ha el nem hagiód gonóz go
ndolatodat, Gondold meg vradat ne rúticz magadat ta
rcz meg tístafagodat.

Felele az affóni azt igazan mondod ferelmes atiamfia,
De az vralkodo meg dúhót ferelem fiuemet haborgattia,
Tuduan az gonózra akaratom ellen haniat homlok indittia

Nagi fokat magamban rola gondolkortam ellene tufas
kotam, Denem uolt mit tennem feiemet immaran alaya
hodoltattam, Kerlek ne hagi engem legi segetsegel az mit
most read biztam.

Nagiot fohazkodek Sossas azt haluan monda Lucretia
nak, Az en gondban farat ven feyemert folok neked mint
affo niomnak, Ne uezesd hiredet enhicz meg elmedet ta
rcz meg neuet vradnak.

Meg fogadom iodat nem hagiót el engem az en femer
metessegem, Meg giózőm halallal az en femermemet hogi
ha el nem reithetem, Vallal vagi mereggel en tístafagom
at, talam meg őrizhetem.

Igen meg rettene Sossas est halla monda hogi nem fen
uedem, Szola Lucretia ha en el vegestem te meg nem ta
rthacz engem, Erre fok fő affóni emberek peldai indita
nac engemet.

Latuan est az folga hogi az ő befede semmit nala nem fo
gna, Monda eletere hogi nem mint hirere mar nagio b gő
gia volna, Fogada hogi mennel hamarab talalna Euryalus
nak volna.

Ezzel fel geryedet elmeyet affónnak io remenfeghen
eire, Az ő fogadasat csak fiuati igere de be nem tellesite
Hogi halogatással affónnak ferelmet ő meg kissebithetne.

Nagi fok ideiglen affónnak ő fiuier remenlleggel rapla
ta, De hogi hazugisagban immar ne maradna az lsiuhoz
indula, Oh meli igen feret egi affóniállat ő nekje ezt mōla

Kerdez.

Kerdezke defere annal többet neki Sostas nem felele,
Euryalus ötet honnat iöt es ki uolna ingyen meg sem es-
mere, Hogy sep Lucretia külte uolna hozza soha azt
ö nem vele.

De az ferelemnek kemeni nyla fiuet által hatotta uala,
Semmi niugodalma sem eyel sem nappal ö nekie nem vala,
Titkon valo langtol belöl az ö fiue meg emeztetik vala.

Regi erősseget iot tuduan magaban igen czudalia magat
Szidalmazza fiuet hogi el hatta uolna előbbi okosságat,
Mert az ferelemnek erzi ő magaban giőzhetetlen hatalmat

Ezt mondgya magaban most tudom mi legyen az fere-
lemnek tüze, Kiben nagi retteges nagi fok gondolkodas
rövid anak elete, Nem tusakodhatom mint esembén ve-
sem semmi keppen ellene.

Illik en hozjamis az mitül magokat Kiralyok se ohattak
Sem bölcz Alexander sem az erős Samson el nem tauozt
thattak, Sőt amaz igen bölcz Aristotelestis fentnek kit
nem talaltak.

Herculesrol mondgiak hogi kardgiat el vetuē gusallyat
vöt kezeben, Hogi feretöienek illyen engedelmuel les-
hessen job kedueben, Noha ő nalanal erősb vitez nem vo-
lt ez föld kereksegeben.

Termesettül uagion hintetuen fiuünkben az ferelemnek
magua, Vadak es madarak fene Oroslanyok vadnak ő
hatalmaban, Tengerbeli halak uizben sem lehetnek mi-
iatta batorfagban,

Isiakat ő biria veneknek meg alut fiueket fel emeli,
Mindeneket meg giöz es fokatlan tüzzel az fűzeket egeti
Hat mit erőlködöm természetem ellen most enis igiekezni

Ezeknek vtanna modot keres uala ki által el vegezne,
Nyphus egi barattia ez fele dolognak czuda okos mestere
Giorfan egi uen affont fogada ki illyé leuelet neki vinne.

Argumentum Secunda Pars?

Non potuerit validum Cohibere furarem.

Prodit ingeniet carta manus que facies.

Könnetem vitan egesseget neked fiuē ferint kiuanok,
Hog' ha vigasztalalt es io remēseget en te nalad talalok
Mert mind egesseget es mind remenseget en te nalad
talalok.

En magānal immar Lucretia teged sockal inkab feretlek
Velem te magadis esedben uehetted melyigen kedueltelek
Meg sebhet fiuemnek sok fohazkodasi bizonsagi lehetnek

Tudō te magadis giakorta iol latod az en abrazatomat,
Ne talam fantadis hogi lattad sememből sok kōnihulatas
simat, Kerlek ued io neuen ha meg nitom neked most az
en titkaimat.

Az te nagi sepsseged kedues ekessseged most megh fogot
engemet, Most vesem esemben serelmed mi legyen hogi
en latlak tegedet, De az Cupidonak birodalma ala hodol
tattal engemet.

Sokat erolköttem meg uallom teneked hogi ezt el kerū
lhetnem, De nagi sepssegettől ekes termettetől igē meg giō
zetettem, Mar te rabod uagiok fenyes femeyttől mert en
meg kōrōsttettem.

Nem lehetek immar soha en magānak tōbe birodalmabā
Etelem italom es gondolkodasom uagion te hatalmadban
Mind eiel mind nappal tegedet kiūslak uarlak azen agisbā

Te magad tarrhacz meg csak te vesethetzelis ualaid el m
ost eggiket, Tegi valaszt ennekem hogi te irasodbol ert
hessem meg elmedet, Beseddelis ne legi mostan kōlemb
hozzam mint latom semeidet.

Nem nagi dolog hidgied oh sep Lucretia tūled az mit
kiuanok, Eleg leien nekem ha eginchani iger en te ueled
folhatok, Az en leuelemben tūled ennel tōbbet bizon en
sem kiuanok.

Ezt

Ezt ha meg engeded bodog ember lefek! ha meg tartod
el uesek, Immar hiufegedre biztam en magamat kit fele-
tte feretek, Legi io egesegben oh en edes lelkem talam
veled lehetek.

Peczet alatt giorfan leuelet ottan Lucretyanak ^{valde},
Az unnen hazaban ferencze ugi ada csak egiedul talala,
Kitol hozta uolna annak kiuanlagat hiufegel meg ielente.

Gonoz hire neue ez affoni embernek eges varasba vala
Hogi ezt kulte hozza oly nagi kissebsegnek tarta sep Lucr-
etya, Miczoda tegedet hozot en hazamhoz gonoz affoi
azt monda.

Tizteleges semelt alnak befedekkel hogi merf meg kefer
teni, Nemes affonioknak hogi mered agiokat te meg fer-
gieniteni, Isaktol leuelet vndok affon ember hogi merz
nekem mutatni.

Ha tiztellegemet es ifusagomat most meg ne tekintene
Leuelet senkinek soha nem hordanal ueled azt czelekedne
Meniel azert tolem mingiart leueleddel gonoz affo en tole

Auagi ad kezembel had egesse mind el alnok iratasodat,
Te magad sies el mig vram meg ne lat ne usse meg hatadat
Tobbbe soha ne lasd gonoz affon ember azen abrazatomat

Az leuelet kapa bagata tapoda az hamuban be uete,

Kire az uen affon tuduan affonianak ily erkolczet fele-
ele, Meg boczas affoniom mert nalad keduesnek lenni
en est ismerem.

Ha azt nem engeded kitol hozza idotte hogi ismet a hoz-
teriek, Szodat meg fogado de meg lasd hogi kitol en hoz-
ad koldettette, Giorfan vira tere remenleget ottan ada
Szeretoienek.

Legy nagy vigasagba vitez Euryale igen feret tegedet
Hogi nem mint te uret lató fokal inkab kedueli sepfegedet
Szepen meg oluasa igen czokolgata mind az te leueledet,

Nem lón űrefeűe hogi ualaűt tehetne moűtan kiuafagoda,
De el nē mulattia hamar ir teneked iűmet kiuafagodra
Ven aűűon ki iōue Iűűu űoha tōbűer reiaia nem talala.

Az el űakadozot papiroűt viűontag Lucretia űel zede,
Mindenik darabiat leuelnek uiűontag heliere heliheztete,
Ezerzer oluafa igen czokolgata ladaiaiban be teue,

Leuelnek hol eggik hol maűűik darabia űiuet igēfurdallia
Vegeze magaban hogi ű akarattiat az Iűunak meg irtya,
Ezen iűeckel irt leuelet viteznek kōuet altal boczata.

Lucretia Euryaloű.

Had el ne remelied az mit meg nem nierhecz Euryale űi-
uedben, Leuellet kōuettel ne űercz meg engemet en hi
remben neuemben, Hidgied hogi nem talalű azok kōzōt
engem az kit gondolű elmedben.

Nem vagiok bizonnial Iűu Euryale kinek moűtan alitaű
Hogi keritō aűont tiűteűegem ellen en hazamhoz boczataű
En eletē tiűta keres maű űeretōt mert engē meg nē czalhacű

Egiebekel eli vgi az mint neked teczik de en tōlem el zū
nniel, Semmit ne kery tōlem leueleid altal illien vakmeű
rōűegel, Tudōd hogi nem melto ember vagi en hozam
azert legi egeűűegel.

Iollehet neheűnek teczek ez az leuel Iűűu Euryalusnak
Mert kōlōmbōz vala elōbi űauatul az elkūdōt aűonnak,
Mind az altal arra vtat nita nekik irhatnanak eg'maűnak.

Hūn aű kōuetnekis kit űep Lucretia hoűaia kūdōt vala
De igen buűkodik hogi az olaű nieluē ű űolni nem tud vala
Az űeretet ezben igen giorűa teue mert hamar meg tanula

Euryalus Lucretieű S. P. D.

NEki meg űelele inte arra űtet raia ne haragunnek,
mert iōueuē leuen nē tuttā ki legiē kitōl leuelet irnek
Tiűteűeg keresō űerelem lōn oka hogi en teneked irnek.

Bizon

Bizoniara tudom oh ſep Lucretia ſemermetefegedet,
Nem moſtan hallottam kit inkab zeretek az te tiztaſagodat
Hidgied hogi giólólók enis Lucretia ſemtelen aſoniokat.

Fellieb ualo ioſag ſemermetefegnel ninczē aſoniallatbā
Mert á ſep abrajat el változando ioſag es vagió el mulasbā
Kihez ha nem iarul az ſemermetelleg ninczē dicziret abbā

Azert ſeretelek azert tizteltelek myndeneknek felette,
Oly dolgot nem kerek ki miat kiſebűli te hiredbē neuedbē
De mit irasombol elmed meg nem erthet beſedem megh
ielencze.

Az leuelel azert draga ayandekot Lucretianak küldē,
Kere ne mulatna ha nem leuelere mindgiaraſt valaszt tēne,
Nem ſok idő muluan á ſep Lucretia neki igyen ſelele,

Lucretia Euryalo S. P. D.

EL űöm leueledet nem panaſolkodom mar á te kőueted
ról, Nem nagyra beczűlóm á mit nekem irtal hozam
nagi ſerelmedről, Mert ſokan ſerettek hyaban engemet
peldat vehecz azokrol.

Hogy beſelhes velem en tőlem nem lehet ſőt vgyan nē
akarom, Ha ſeczke nem leheczi egiedűl en tőled bizon nē
talaltatom, Hogi ha akarnamis őrzőktől es magam hazak
tól meg tiltatom,

Aiandekid uőrttem mert az ő ſep miuek engem giőniőr
kőttetnek, Im egi giőrőt külttem hogi ereted nalam hya
ban ne legienek, Te ayandekidnal nem keueſebet er es
Iſten legien veled.

Euryalus Lucretia S. B. D.

Bueeb ſoual valaſt Euryalus ira az ſep Lucretianak;
Nagi őrőmem vagion hogi veget uetettel te panaſol
kodasidnak, De hogi ſerlmemet keueſe bőczűllőd az oka
banatimnak,

Tudom hogi nagi sokan tegedet zerettek de igi mint en
nem eghtek, Talam te nem hiszed mert sēmi helie nincz
te nald befedemnek, Ha ueled folhatnek bizoniara na-
lad vtalatos nem uolnek.

Vai ha en feczkeue valtozhatnak á mint tennen magad-
is írod, Io lehet bolhaua örömesben lennek nem tenned
be ablakod, Azt en vgi nem banō hogi nem folaz uelem
azt mint hogi nem akarod,

Sēmit nem egiebet ha nem te elmednek io akarattiat veſē
Ha tethetne túled miert Lucretya hogi nem folanal uelē
Kinel iob akarod ez vilagō ninczē miert vtalz meg engē

Ha azt paranczolod hog' á túzre mēniek abbāis en ēgedec
Leg'en akarod ha modod nē lehet hogi en te ueled leg'ek
Az alkolmatlanſag hogi ha al ellened abban enis engedek

Valtoztasd meg ebbē kerlek Luaretya az te akarodad
Hiaban valónak hol nem módod lenni az en faratſagomat
Nem illik te hozzađ ili nagi kegyetlenſeg meg hidgied az
en ſomat.

Legi ſelid ha eltem akarod ennekem im á te ſeretōdhōz
Mert ha vgi beſelleſ akaratom nekūl ember ōldōklō leſez
Hogy nē mas ſegyuerrrel kemeny bezedidel te kōnieben
el veztheez,

Semmit en te túled rōbbet nem kiuanok hanem hogi
engem ſereſs, Ebben nem talalhacz ſēmi nemō okot kit
en ellenem verthes. Ettől nem tilthatnak kik ōriznek te-
ged, hogi en velem ne lehes.

Bodognak alitom magā ha azt mondod hogi te ſeretz
engemet, Akarom hogi vetted el ayandekimat es nem ze-
gted keduetmet, Ne talam azokis eſedben iutatnak vala-
mikor engemet.

Nem nagiok azokis voltanak de talam ezek ſokkal kiſſ-
ebbek, Kiket ez leuellet egiūt en teneked maſtan vyon-
onat küldök,) Czak

Czak te feretődert ejeket ne vltal róuid nap több et küldök

Az meli arani görör é neké küldettel uyombol ki né esik
Gyakor csokolalál te helyeted túlem á csak neduesitterik
Legi io egesegben mar azen fiuemis túled vigasztaltatik.

Giakorta egi masnak ilyen leueleket irogattanak vala,
Vegre Lucretiya az ő nagi ferelmet meg ielentette vala,
Kiroli gy leuelet ezen ertelemre Euryalusnak ira.

Lucretiya Euryalo S. P. D.

Orómest akarnek vitez Euryale en teneked engedni,
Az en ferelmembé mit é túlem kered regedet reselte
tni, Mert te nemzet seged es ekes termetöd túlem
ast meg erdemli.

Igen teczik nekem az te nagi sepfegöd es kegies tekinte
töd, De nem lefen iomra ha enis köuerem az te nagi fer-
elmédet, Ósmerem magamat nem tarthat ferelmem nagy
mertekleteséget.

Tudom hogi sokaig az mint hallom ide az varasban né
iöhecz, Ha iatekban kelönk houa legiek ostan mikoron
el menendez, El nem marathatnek azt alitom pen yg hogi
veled el nem vihecz.

Sokaknac pelday rettentnek engemet az te nagy ferels
medtől, Kik el hagiattak ferelē ideien idegē embercéről
De az többi közöt kiualtkepē az mit hallottam ezekkel ől.

Mikor ő az lassó Colkos Szigetebē az nagi Sarkāt meg őle
Es az arni gyapiat az ő ven atyahoz Görög orfagbā viue
Medeat meg czala kinek segetseget akori dolgaban kere.

Meg őleter volna Cretabā Zezeris Minotaurus kezertől
Hogi ha aryadne tanaczabol onnat el né szabadult uolna,
Egi pusta szigetben hagyta ő agyaban kit el hoza attiatul.

Igen meg czalatek Dido Eneastol az önnön vendegeről
Mikor be fogada vgy mint futot embert Troya vefedel
meböl,) Mind

Mind okot mind fegiuert halálra talála az idegen embertől
Külső sebrelemben nagi sok védelmet sokszor hallott.
am lenni, Azert nem meré mást alnok serenczere az en
feyemet vetni, Szarnias az sebrelem felek velen tölé hogy
el kezd repülleni.

Nektek firfiaknak az sebrelem ellen erős elmetek vagy-
on, Az aioni allatok sebreleme meg hidgyed halálban vet-
ue vagion, Nem csak sebretnék ők ha nem diósfegyek mi-
ndennael niluan vagion.

Ha tarfot nem talál ninczē rettenetesb az mi sebretefünk
nel, Mert ha fel geredünk hírónk hatra vettyük nem
gondolók sēmiuel, Nincz mas oruossagunk ha nem csak
hogi legiünk mi az mi sebretefünk.

Az mi tauul tőlünk azt mi sokkal nagiob buzgosagál
kiuanniuk, Csak hogi buiasagunk lehessen minékünk
halalunkat sem sēmiük, Az mi eletünket es az mi híróns-
ket csak sēmiének alittyuk.

Nemes semeli hazas gazdag aión vagiok iob azert mást
enneké, Az te sebrelnedet hiuen alhatatos fiuemből el-
ki vetnem, Ne legiek saphonak se philisnek tarfa mástan
el kerülhetem.

Kerlec azert teged ne kiuanniad hozad mástan en sebre-
memet, Olcz meg magadbanis hogi ha lehet tóled az fel-
geryedet tőzet, A sōnyallatoknal erősb az firfiu azert
tőled meg lehet.

Ha sebrece engemet miért igyekezel azen védelmēre,
Az io akarattal az te kiuansagod niluan nem ferhet egibe,
Te ayandekidert egi draga kereset kűltem legi egesegbē.

Vesreg nem lehete vitez Euryalus hogi az leuelet lata,
Mert uyonnat írot besed az ő fiuet selette fel gerieite,
Azert illyen sōual sēp Lucretyanak irt leuelet ereite.

Euryalus Lucretiae S. P. D.

O hen edes lelkē te sēp Lucretia leg' mast io egesegbē,
Ki keues meregel vigasztalast kűlrel ennkē leueledbē
Meli merget mindgiarast el vehetz en tőlem ha lefēs velē-
fēben.) Az tennen giőrödel meg pezetlet leuel mikor
kezében iuta, Sokfor meg ouassá es meg czokolgará de
masfra intés aban, Hogi nem mint en hozzam való fere-
mednek kiuanfaga mutattia.

Azon kerē engemet hogi ne feresselek mert artok azzal
neköd, Idegen firfinak haylando ferelmet te mert nem
kőuerhetöd, Meg czalt asoniocnak peldaitúl irod hogi te
feyedet felted.

Oly igen sēp moddal es draga igekkel irasod ekesitöd,
Hogi azokkal inkab azen ferelmemet te read fel geriesitöd
Elmednek nagi voltat czudaltatod incab hogi nem el feles-
itetned.

Vallion ki giőlölne feretöyet azért hogi bölczeseged la-
tna, Ki ha lagítani ferelmem akartad ne mutogattal volna
Te tudomaniodat es bölczeslegedet titkolnod kellett volna
Illyē irafsoddal niluá meg nem oltod az en fiuēnek tüzet
Mert mikor oluasom az te luelednek czudalom ekeseged,
Inkab fel geriesitöd hogi te sēpségödnek ē latō bölczeseged

Szepség es bölczeseg io erkölcz ekeseg feretternek tege-
det, Mondgiad az kőueknek hogi változtassak meg az ő
termezeteket, Fordicz meg vizeknek foliasit vgi enis el
feleitlek tegedet.

Mikor á fenies nap az ő keleti fele az egen vīsa fordul,
Mikoron az hegiek hotul meg veresednek es az erdők vas-
daktul, Az en ferelmemis el idegenedik akkor Lucre-
tyatol.

Az mint tealitod hidgyed nem oli kőniű dolog az firfi-
aknak, Az fel geriet langot hogi ők meg olthatnak ha-
marab azjonioknal, Sőt nemelliek mongiak hogi ebben er-
ősbekek affjoniok firfiaknal.

C

De

De nem, tusakodom mostan sokat erről terék en befed
emre, Szűkség hogi felellek á te leuelednek mindenik e
ikellire, Kiualltkeppen á hol sok példakat hozuan solás iö
uemeniekre.

Egientő vetek az mind az firsfiakban mind az affon nepe
kben, A mint elő haniad nagi fris befedeckel te ekes leue
ledbē, Sokan affoniokrol firsfiak közzőlis meg czalattak
eltekben.

Priamusnak fiat Troilus Herczeget Crisis azzoni meg
czala, Iffiu Delphibeust Paris utan á fep Ilona el arula,
Az ördöngös csircze az ő szeretőiet baróma változata.

Meltatlan dolog ez ha keresni vetket mindenekbē alit
nak, Ezek peldaiból az iöuemenieket ha mind czalard
nak mondiak, Meni affoni alatt ez világó vagió gíútólsegbē
hozhattyak.

Illik hogi azoktul peldat vegiönk az kik meg nem cza
latkoztanak, Mint Antoniuszal á fep cleopatra vegre me
eg marattanak, Nem sükség hogi ebben azok közzül mo
stan elő famlaltassanak.

Ertem hogi oluastad á bölcz Ouidius köniueben irt ve
rfeket, Kiből meg erthetted á Görög Iffiaknak idegen fe
relmőket, El hattak erette feles orfagokat hazokat nem
zeteket.

Ezen kerlek teged telkem Lucretia hogi ne gondold az
okat, Az kiknek ektelen dolog ellenzeni á mi gondola
tunkat, Kik igen keuefen talaltnak ha meg famlaltodis
azokat.

Nem azért kiuantak hogy túled el valliam hanem hogy
serefszelek, Eltemben naladnal ez vilagon töbet bátor ne
ismerhessek, Iöueuenek ne modgi mert az akaratom ho
gy itualoua legiek.

Or lehet en hazam valahol te lesés serelmem Lucretia,
Hogi ha ideiglen el tauozandomis syetuen iöuök haza,

Dolgaimat sepen hogi el vegefhessem megiek Magiar ör
sagban.

Tudom hogi talalok alkomatofsagot itt meg maradaso
mban, Sok dolgai uannak el mulhatatlanok Czaſarnak ez
orſagban, Azoknak gongiokat magamra fel vesem ma
radok ez varasban.

Ha penig igi nem fog az en kőuetſegem iőőők ide He
trusiaban, A vag az Czaſarnak hely tartoya leſek ebben
az Tartiomaniban, Hiſem hogi meg nierem mert en ked
ues vagiok Czaſarnak vduaraban,

Semmit ne feli azert en giőniőrüſegem ſiuem és remen
ſegem, Mint en lelkem nekűl bizoni nalad nekűl nem le
het en eletem, Kőniőrüſen en raitam mert mikeppen az hos
ld naptul meg emeztetem.

Tekincz meg munkamat es giakorta valo en ſaniaru
ſagomat, ves ueget immaran te ſok kenzasidban halasdel
halalomat, Mind eyel mind nappal ſok ehezefimet tudod
vigyazasimat.

Latodabrazatom nagi ſerelmē miat mely igen meg her
uadott, Alig tarthatia mar lelkemet en teſtem annira me
egh faradot, Szűleid gyermekid meg őltēm volnais igy
alhatnad boſodat,

Ha te igien bűntecz engem feretődöt vallion mit miuelſ
azzal, Ki raitad boſſut tőtt vagi az kinek uoltam valami
ben en karral, Bizoni ehez kepeſt el ſenuethetetlen hara
god leſen azzal.

Oh en ekeſegem oh en vigasagom ſerelmē Lucretia,
Vegy be te keduedben hogy azen ſiuemet az ki ne ſanyas
rgaſa, Ha ſerecz engemet gyorsan ird meg nekem ez ſi
uem kiuanſaga.

Szabad legien immar nekem aſt mondanom hogy im te
ſolgad vagiok, Nam az iambor es hiu ſolgakat feretik
Czaſarok es Kiralyok, Noha minden ſele rendet ſellyűl
mulnak azoknak meltoſagok.

Legy io egesegbn es io ferenczeben oh en győniörufeg-
em, Te vagi remensegem selemem ferelmé ez vilagon
eletem, Legi io keduel hozzam es io akarattal es vgy tar-
thacz meg engem,

Mint ha kiüül Troyat semidel latnad giőfhetettlennék
teczik, De ha nagi kosokkal etdeknie kezdik igen hamar m-
egh török, Azon keppen aszon iffiu befedetől naponkent
giőzetterik.

Szorgalmatosagat ő feretőyének hogi iol efeben veue
Negied leueleben el titkolt ferelmet niluaban meg ielente
Illyen leueleuel Euryalus fiuet fertelen fel geryezte.

Lucretia Euryalo S. P. D.
I mar bizoniara többbe te ellenőd en nem tufakodhatom,
Te nagi sepségődet azen ferelmemben refterlenue nem
hagiom, Megh giőfited imaran en erős elmemet neked m-
eg hodoltatom.

Oh en segin feyem hogi el uóm előfőr túled leueleidet,
Ez lónoka niluan hogi vezedelemre vetettem eletemet,
Hogy ha az te hited es okos tanaczod meg nem segel en-
gemet.

Tarc3 meg Euryale az te fogadasod kit leueledben irtal
Ha ferelmed ala tudatlan3ag miat mar engemet haytottal,
Hael hadnal bizői mindeneknel feneb gonoz arulo uolnal

Kőniű meg czalnotok az segeni egi igiű asoniallatokat
Szegienb annal nektek meg nem tartanatok az ti fogadas-
tokat, Azert hané lefeű állado ielencz meg a3 te akaratodat

Helyē meg az dolog meg változtathattyuk az mi kiua-
nsagunkat, Az mit meg kel bēnűnk igen otalmazzuk ma-
stan attul magunkat, Veget meg kel latnunk hogi felben-
ne hagiuk el kezdet dolgaikat.

Asoni ember vagiok en keufet tudok tennē magad iol
tudod, Ream es magadra hogi ha firfi vagy te legien ne-
ked nagi gődöd, I mar tyed lefek hogi ha fogadasod es hi-

ted meg tartandó.

Ezt en nem miuelnem az te hiusegedben ha mastan ket-
es volhék, De bizom te benned hogi öröke batran neued
altal elhettek, Isten veled legyen en giöniörüfegem ve-
zere eletemnek.

Tertia Pars.

Ennek vtannais nagi fok leueleket egi masnak küldeze-
nek, Mind egik és mind másik oly nagi buzgoságal egi
masnak felelenek, Mert mind az kettőnek az ő kiutasága
hogi egiút lehessenek.

Felette neheznek es lehetetlennek ez dolog tecjik vala,
Mert soha egiedül sem kiüül sem belől Lucretia nem vala
Vra menelaus fok őrző semekre mert őtet bizta vala.

Az olaók között igé el teryedet uetek ez mindeneknel
Hogi feleségöket sokkal inkább őrzik mind aranyal ezüst
nel, Esekben nem vesik hogi nagiob bolódság semmi né
lehet ennél.

Az meg tiltot dolgot az aioni emberek sokkal inkább ke-
uanniak, Az mit akars banniak az mit te nem akars viso-
ntag afe kiuanniak, Keuesben vetkeznek ha valamenire
fayokra boczatandyak.

Mint az verőfenien mely kőniü egi sereg bolhat meg ő-
rizni, Szinten olyan kőniü akarattia nélkül afont megh-
otalmazni, Czak heaban őrzik az ki önön maga nem ak-
ar tistra lenni.

Szelididhetetlő mindenek meg hidgiek vad az aioniallat
Kit fēmi őriző se penig meg tiltas soha nem szabadithat,
Mert ő az őrzőknel sokkal inkább őriz oly igen okoságal,

Ott egi iffiu legeni attia fia vala az sep Lucretianak,
Kitől leueleket giakorta küld vala batran Euryalusnak,
Mert ferelmet ennek meg mondotta uala mynt hiu attya
fiának.

Ennek Iako helie Lucretia annia hazához közel vala,
Oda Lucretia anniat latogatni giakorta megien vala,
Azert ily vegezest ők egienlő keppen azzal tőttenek vala

Mikor on az annia fep Lucretianak az sent egi hazban
menne, Ő kamarayaban akor Iffiu Euryalus be rékeftene
Anniat mint ha latni Lucretia mēne Euryalusl lenne,

Ket napot hagianak kie estendöuelis hošabnak latezns
ak vala, De igi az ferencze semmit nem šolgala az ő ve
gezeseznek, Mert meg ertuen ašoni Iffiu ki rekefte nap
yan vegezeseznek.

Nagi šomorusagos kőuetseget Iffiu monda Euryalusnak
Lata Lucretia hogi ki nilatkozot alnokšaga dolganak,
Monda hogi oly vtat keresek nem alhat ellene aniam ānak

Egi Pandalus neuú fogora feryenek ot az varasban vala,
Ennekis tikait az fep Lucretia meg ielentötte vala,
Mert az fel geriedet tang ő elmeiebē meg nem alušik vala

Est izene titkon ő feretöienek hogi azzal baratkoznek
Mert az io erkölczū es az ő dolgabā hiu embernek lattatnec
Ez által ő nekik šembē leteleknek mód es ut talaltatnek.

De nem teczik vala az Euryalusnak hogi titkat arra bi
zna, Menelaus kőrnüül šüntelen forgodni ő šemeiuel larna
Mert igen fel vala ne talam valami czalardsag abban volna

Tanczkozás közben Euryalus arra Czafartul valaš
tatek, Coronazattyarol vegezne Papual Romaban be
küldetek, Metš kőuetsege nekik fep Lucretianak igen ne
heznek teczek.

De nem lön mit tenni mert raša Czafarnak kemeni pa
ranczolattya, Ket egez holnapig az Czafar dolgaert ő
Romaban mulata, Addig Lucretia siralmas ruhaban šö
tet giazban elt vala,

Mindenek czudalliak de nem tudgiak okat ő šomoru
saganak, Soha vigasagat nem lattak ő neki mint egi őzue
gi ašonnak, Vgi teczik ő neki ha fogiatkozasa volna az
fenies napnak.

Az ő

Az ő haza nepe hogylatakhogi fekűik süntelē ő agiabā,
Betegnek alittiak mert soha az előt nem volt ily nagi ba-
natban, Nagi sok oruofagot keresnek ő neki vadnak nagi
buskodásban.

Senki neuetséget nem latta ő neki sem agiabol fel kőla-
tet, Miglen Euryalus eleiben halla Sigmond Czafarnak
iőtet, Mint egi meli alombol ostan fel serkene hogi halla
iőuetelet.

Le uete asoni magarol giaz ruhajat ekessen fel őltőzek,
Hazanak ablakit ő mind fel nittata siueben meg valtozek
Kit ha lata Czafar Euryale monda ne ragad á mit latek

Senki Lucretiat te tauul lettődben itkin soha nem latta
De hogi te meg iőttel latt yuk imar fel kőlt piros haypal
czilaga, Mint hogi hurotnak az ferelemnekis semi reite-
ke ninczen.

Trefalje en velem Czafar az mit solas Euryalus ast mo-
ndgia, Nem tudom mi legien az miről nekem solis Cza-
far előt ast mondgia, Az te louaidnak neiretese inkab őt-
et fel serkentette.

Ezeket meg monduan titkon Lucretiat azert ő tekente
eli, Es el feletkőzuen az ő sep femeit neha rea figesti,
Meg iőtele vtan csak intesekkel lön ő első kőfőneti.

Egi nehan nap mulua asonra nagi gongia Euryalusnak
vala, Piaczon meg neze meli Menelausnak csak haza me-
llet vala, Honnat ablakara sep Lucretianak giakra tekin-
tel vala, Kufart aiandekkel ott meg engesete monda Eu-
ryalusnak, Ez ablakrol finet minden nap lathatod te fere-
tő markadnak, Vala egi iők seg heli csak három őltire el-
seneben ablaknak

Igen Euryalus sok ideig neze sokaig varakozek,
Ha történet serint ason arra iőne kiben meg nem czalatek
Nem sok idő muluan ielen az ablakon Lucretia lattatek,
Ket fele tekinte monda mit czinalis it, ferelemem Lucretia

Hova megí maradi meg oh é ket semének ekes vilagossága
Tekincz ide ream oh en fegetsegem Ielkemmek vigasaga,
Vagiok Luretia nez meg semeidel az te feretó markad,
Te vagi en ferelmē vai ha semeiddel az en siuemet larnad,
Mast folhatok veled de meg ölelnelek hogi ha feied hait
hatnad.

Euryalus monda nem nehez dolog ej maidā megh czele
kezem, Aitodad farlod be miglen az laitoriat az ablakra
fel tesem, Szerelmünk örömet foka halogattiuk az mint
csemben vesem.

Ha eltem akarod monda ne miueld ast mert az nem io
nkra vagion, Inner iob kez felöl tudod hogi ennkem go
noš somšedom vagion, Sót az kufarbanis bizoniara ne
kem keues hitelem vagion.

Inner beselhetünk de mas vtatt nekünk arra kel valfra
nunk, Euryalus monda halalom az latas es az mi beselles
sónk, Hogi ket kezeinkel siuem Lucretia öšue nem ölel
hetünk.

Sok beselles vtan ablakon egi masnak aiandekot adanak
Nem tób aiandeka lón Euryalusnak mint az ő matkaiának
El nem titkolhatak de hire lón abban ot az ven folsasnak.

Monda ven folsas csak heaban allok feretóknek ellenök
El ves en asoniom haza meg segienül ha gondot nem vife
lek, Az ket gonos közöt iob az kissebiket ha valastom
nekiek,

Asoniom ferelme hogi ha tickon lešnd semmit nem art ő
neki, Latom hogi meg vakult sem horet sem neuet mar m
eg nem tekintheti, Io horet meg tartom semermeteseget
ha meg nem őrišheti.

Nem akarom haza hogi meg segienüliē sem hogi meg öl
lie magat, Munkamat nem siano n el megiek meg tudom
túle az ő šandekat, Mig lehete túlem ellene altottam hogi
el hagiallam dolgot.

Közönseges

Közönséges vetek minden emberekben az faytalan bu-
yafag, Senki nincz oli ember ez feles viagon kit nem ba-
nt az kiuanfag, Az ki okossággal czelekedik mastan annal
vacion tisztafag.

Ezeket meg monda lata Lucretyat hogy agias hazbol
iúne, Semmit nem mulata az affionnak ottan eleiben ő me-
ne, O tőle meg kerde miért hogi ferelmet mar vele nem
közlene.

Euryalus niluá te igen feretőd az affionnak azt monda,
Tőlem el titkolod de meg lásd kinek hiú dolgotat ne bizd
masra, Mert első bölczeség ne keres mast erre hogi ez ne
legien tudua.

Magad követ nekül el nem vegezhetőd az te akaratodat
Tudom fok időtől foguan meg tanultad hozzád nagi hiu
segemet, Paranczoly affonyom erted ferenczere vetem
az en feyemet.

Nagi gondom volt nekem hogi az te ferelmed ki ne
nyilatkoztassék, Te meg ne büntessel az te feryed penig ki
flebségben ne essék, Minden nemzetseged es az te ven an-
iad meg ne segienültessék.

Monda Lucretya bizoni igaz az mit módás nekem sosia
Mindenkor nagi hitem es bizodalmam volt az te iambor-
sagodban, De rest es ellenző valal előb nekem az en ke-
uanfagomban,

Mastan hogy te magad ayanlod magadat nem felek-
czalardságtul, Hogi egiút lehessék az en feretömmel va-
rom iamborsagodtul, Iol latod meg giulat ferelemnek la-
ngia nem valhatom meg attul,

Geryed Euryalus nekem meg kel halnom mert nem tu-
dok mit tenni, Bizoni nagi bolondság hogi ha tufakodol
ebben megis ellenem, Egiút ha lehetnek ez vtan ne talam
mertekletesb lehetnek.

Menniel azert gyorsan sep Euryalushoz attiamfia Sosia,

Mutas vttat neki miképpen lehessen kónien hozájutasa,
Negied nápot varion es akoron lefen iob alkomatósaga.

Az parasit nep közül buzat hoznak akkor vramnak vd
uzaban, Akkoron be ióhet hogi ha óltezendik fezeni em
ber ruháiban, Garadiczon akkor hordgion úis buzat vra
mnak tarhazaban.

Tudod első aitor az gradicz mellől nilik agyas hazában
Az napon ott lefek mond megh ő nekye az belső kama
raban, Többtől el valliek csak ő maga legien vgi iőyön
be hazamban.

Iol lehet ez dolog az uen Soslásnak igen neheznek tec
zek, De nagio b dologtul feluen ő ellene semmit nem tus
sakodek, Ómagat talala asonia tanacza tőle meg ielēterek

Haluán Euryalus vgi mint kóniú dolog aít ő féminek
vele, Szep Lucretyanak paranczolattiahoz ónnón mag
at kesite, De az negied napi váras kesedelmet hoíu idő
nek vele.

Oh te balgatag binnel meg sütetült te vak merő okoság
Oh retenhetetlen elme feretőkben miért vagion nagi va
kílag, Hogi csak igen kiezin dolognak te nalad teczik az
nagi gonofsag.

Mi lehet oly magas alacsony nak kit te hidgied nem alita
nal, Mitehet el olygē be farlot akit te nilatkozua nē lelnel
Mi legien oli igen vesedelmes amit kóniúnek nem találnal

Czak heaban túled az hazas firfiak feleségőket őrzik,
Törveni es felelem es semermetelleg rajta nem vralkodik
Ellenőd nem alhat senki az munkais neked iateknak teczik

Mindē allatoknak meg feliditőye sefelem meli ektelen,
Fő gazdag es kedues Iffiu bölcz es okos firfiat mire vifen
Hogi barson ruhayate vetuen magara darócjat fakot ve
fen,

Ki ennek előtte nagi giőniőrűségben fel neved őt vala
Hogi terhet hordozzon vállan másk sefelem keferite őre
arra, Az piaczon aluan mint egi terh hordozo ónnón ma
gat avullia,

Oh meli hihetetlen ezuda dolog volt ez hogi illyén na-
gi firfiat, Az paraftag közöt kel keresni mastis ki tanacz
a változtat, Ez feles vilagon mar nagio b változast en ne-
m tudom ki halhat.

Ez volt az miről folt az hőcz Ouidius változasrol irt
köniuben, Hogy az embereket baromma változtatta
az ferelem kepeben, Circze feretóyet fene bestyaua te-
ue termesetiben.

Mert oli oktalannul az ferelem tűze emberekben gerye-
dez, Hogi efer el hagiuan oktalannul allattul csak keufet
külömböz, Meg vakult elmeie meg remült ő fiue hason-
lo az kőuekhöz,

Euryalus lata fel tecek az hainál kit csak alig var va-
la, Az paraft nép közé magat elegituen immar bodog-
nak mondja, Menelaus hazanal sakokban az buzat nagj
fiue ferint horgdia.

De ala iöteben ő az garadiczon többitől el marada,
Agyas haz aitaia meg nita mikeppen Sossas hatta yala
Be menuen egiedőt az fep Lucretyat hazban talalta yala
Közeleb iarula hozzaia fep toual ő nekie kőfőne,

Legi io egefegeben lelkem Lucretya eletem remenfegetem,
Mast hogi te magadat talaltalak vagió fiuēnek nagj öröme

Az mit regtől fogua keuantam te tüled imar mastan me-
g niertem, Sēmi köjbē vetes sem penig fal ninczē közöte
ed es közörttem, Mast bizoni sabadon az en ferelmemet
czokolom es ölelem,

Euryalust latuan az fep Lucretya igen el almelkodik,
Io lehet az tanacz Ifiunak ő töle folga által adatek,
Nem hiheti yala teleknek alittia olygen ezudalkozek,

Az ölelgetesen es czokolgotafan de vegre meg ősmere,
Monda te vagie itt oh en fiuem lelkem Ifi fep Euryale,
Hozzaia forita fep feier oreziait az pirofag be tele.

Mást látom bizónnial hogi vagion en hozzáam te neked na
gi ferelmed, Hogi illy veszedelmes dologra erettem mást
feyedet vetetted, Meg hidgied hogi enis soha nem kere-
sek más feretőd hellieted.

Vigie az vrísten nagio ferenczeuel veghez mi ferelmő
nket, Te birodalmadban lesék mig az tagok tarttiak be-
nnem lelkemet, Erőuel attanak feryemnek el hagiő te ere-
tted en őtet.

Szükség azért mástan oh en vig ferelmem es en giőniő-
rűségem, Hogi vesd le ez undok ruhakat kit vőrttel mást-
read en erettem, Az te fepfegedet enged hogi lathassam
mutasd meg magad nekem,

Le vetuen az vndok ruhakat magarol fenlik fep ruhaia-
ban, Az befelles közben futamek Sosias meg alla az ayto-
ban, Monda magatokat oyatok ihol iő menelaus az haz-
ban.

Monda Lucretia vagion egi reitek heli it az en agiam
allatt, Az kibén tartani az en vram sokta draga fele mar-
haiat, Kiről irtam neked abban mástan meni be vram m-
eg nem találhat,

Iol esedben vegied igen meg őrizzed magadat mozdú-
lastul, Nemtuda mit tenni azt kelle mielni az mit halla'as
fontul, Meg nita az aytot Lucretia hogi fot halla az ő-
vratul.

Menelaus ketten be mene bertufsál leueleket keresnek
Kire mondgiak vala hogi fűkfegek volna varasbeli nepek
nek, Sohul nem találak menelaus monda ottā feleségeinek

Iol esemben nem iut ne talam be töttē reitekben en az-
okat, Ottis meg keresem menniel Lucretia hoz előfő-
vilagot, Igen meg rettene mihent ott meg halla Euryalus
azokat.

Mar giőlőli vala az fep Lucretiat igi buskodik maga-
ban, Ogonof ferencze mire hozal engem ily nagi ueste-

deleben. Buiafagom miat ihol kel akadnom mast neke-
mazhatoban.

El vestem hiremet neuemet Czafarnal valo keduefege-
met, Abbanis kersegem vag'on hog' meg tarczam it azen
eletemet, Oh minden bolondnal en bolondab uagiok mi-
nt vestem el magamat.

Akaratom ferint eitem en magamat ez nagi vesedele-
mben, Ha ily dragan adgiak bezzek keues orom vagion
a fereleben, Roud giöniörüfeg nagi hofü banatot re-
keste en füemben,

Vai ha meniorfagert kellene fenuednem ez nagi niomo-
rufagot, Az oroke valo oromert vennem sel ez nagi fan-
iarufagot, Kire kiczin füsthez hasonlo oromert mast ve-
tettem magamat.

Ihol immar pelda vagiok es fidalom mindeneknek elös-
tte, Szegien vallas nekül nem lehet feyemnek innem men-
ekedese, Mert ha ki mehetnek senki ferelme többbe be ne-
m rekestene.

Vigi ki en istenem en iffiufagomnak mast ne vesd tu-
datlanfagot, Tarcz meg vram engem hogi te fellegegdes-
k engestellié haragiat, Mert esemben vöttem hogi nem k-
ellet volna feretnem Lucretyat.

Nem feretött bizoni ha nem mint egi saruast halora hai-
tot engem, Tuttam czalardsfagot affonyallatnak megis el-
nem kerültem, El iöt azen napom nincz töb segetsegem
naladnal en Istenem,

Szep Lucretiais olygē fertelen ezen meg rettent vala,
Hogi nem mint ő magat feretöyet sokal inkább felti vala,
De nagi giorfagal oruofagot hamar ez ellen talalt vala,

Monda ihol vagion vram az ablakban egi kiczin iskatula
Ha iol emlekezem vgi teczik enneké hogi oda tötted vala
Erette futamek akarattia ferint ala eitötte vala.

Monda hamar vram mert nem akartómmal ablakról al
a eitem, Fuszatok ererte kart addig ne valliunk en innen
felliül nezem, Giorfan mind az ketten erre futamanak ho
gi femmi el ne esen.

Ebből minden ember efeben veheti a foni embernek dol
gat, Melligé nagi könnien ő mikor akaria meg iaczorata
tia vras, Ki a foni embertől seha nem czalatot fentnek ma
ondhatta magát.

Entrufabell mődra magis az haza menelausnak,
Nagi sok gradiczok kin ala fel lának raita cinalua uának
Mig oda iaranak mas helt ada addig az Euryalusnak.

Mhég el fel fedek viőtag az haza mind ketten fel iu
tanak, De bogi csak egietis az iskatulabá űk meg né talala
nak, Reitekben kerelek ott giorfan meg lelek ottan ki in
dulanak,

Szep Lucretyais az aitott meg nita monda Euryalusnak
Ierki immar lelkem ferelmeknek farnia te vagi vigafago
mnak, Iőuel ki kutt feie giőniőrűsegemnek minden niaia
fagómnak,

Sēmit ne fel imar mert sabad mezeye vagiő niaiaifagők
nak, Mastan helie vagion őlelgetefőnknek es czokolgata
funknak, Az hiu feretőköt nem hadgia az isten kedues
niaiaifagóknak.

Iőuel be Rosa fal iőuel šep Liliom mast az en kebelében
Mit ala en vagiok az te Lucretyad miért vagi rettegesbe
en, Miért ketelkedel nam vagyok te hozzád bizoni en
nagi hiusegben.

Alig vethete ki meg rettent siueből Euryalus felelmet,
Szepen meg őlele es meg czokolgata mindyarst feretőköt,
Monda hogi melto vagi kiert en fel vegiem az felelemnek
terhet.

Kar volna ha ingé adnanak ili edes nagi šep giőniőrűse
get, Kar volna heabá nekünk el mulatnák ili őlelgetefeket

Ezörbör meg halnek ha fel tamadhatnek ereted hid ezeket,

Oh en io ferenczem es en bodogsagom vallion teged lat
Auagi talā alom mulādo iateka semeimet fogta be, (lake,
Vallion kezeimben oh en edes lelkem kezeider tartome.

Akkor Lucretia űep ranc; nekűl valo uekonī ruhāā uala
Kibűl tagainak űep ekes termeti igen meg teczik uala,
Teste feiersege semeinek fenye ugian uelagnak vala,

Őruendetes sine es űep tekinteti piros feyer orczaya,
Ekes neuereűe es nāgi mertekletes az ő mosoliodafa,
Szep keűkeni dereka telles az ő mellye es ekes allapattia

Iffiu Euryalus űemmi keppen magat meg nem tartoztha-
ta, Felelmet feleltuen mertekletesseget akoron hatra ha-
gia, Az mi űerelműnknek mast vegiűk giűműlczet Lu-
cretianak monda.

Iffiuak előbör mint ha tűsakodnek ellene Lucretia,
Monda hōgi hitire es tiűtesegere ő neki gongia volna,
Besednel czokoknal őfelgeteseknel tűbet ő nem kiűabna.

Euryalus űola nem tudod mit mondas űerelmem Lu-
cretia, Ha nem tudgia űenki hōgi mi ketten vagiűnk az
tis meg nem tudhattia, Ha ualaki tudgia bolond ember le-
űen aztis ha nem alittia. (lűnk,

Ez nekűl hīrűnket ha meg kiűsebittiűk tudatlűsag mi tű-
Ez az űerelűnek giűműlcze ki nekűl mindenkor űűkűlkű-
dűnk, Iob inkā meg halnek hōgy nem mint annekűl ez
hazbűl el ki mennűk.

Monda Lucretia gonűsag az tűled Euryalus űelele,
Gonűsag az iokul hōgi ha mi nem elűnk mikor tűlűnk le-
herne, Nāgi űok keuanűsagom munkam farsűsagom hōgi cz
ak heabűl lenne.

Ezeknek utanna űep Lucretianak ruhayāt fel emele,
Kep mutatas keppen megis tűsakodek ellene egi keűeűse,
Defaratsűg nekűl czak keűes műkűal vegre űűe meg giűze
Nem vgi lűn azoknak dolgok mint talmanak hanonűal

törtent vala, Hogi az első dolog az ű szerelmekben veget
uethettet vala, Hanem sokal nagj ob lang at elöbinel be
nnek inditott uala.

De eſebe iuta nē uolna iauara hogi ha sokka ott lenne,
Egi keufet éuek iuek matkayaua az vtan el ki mene,
Gonoſt ő felöle az paraſt ruhában akkor ſenki nem vele,

Oli igen czudallia akkor magat Euryalus utaban,
Vallion mire velne Czafar ha igi latna mögia vala magabá
Bizon csak neuertſeg czuffag es ſidalom lēnek ő uduarabá

Tudó mind adigis hogi ſoha énekē bekeſegert nē hadna,
Miert vötte uolna Paraſt ruhat reā mig tölē meg nē tudna
De maſra mondanā mert tudó kedueben nekys Lucretya

Ruhaiat le vetuen á kik ű nekie hiu barati valanak,
Meg beſelle nekik hozzaia ſerelmet az ſep Lucretyanak,
Meli nagi felelembē előſör az vtan nagi örömbē uoltanak

Eſtis mongia vala bezzek nagi bolondſag uolt baratim e
n tőlem, Hogi ily ſerenczere egi aſon kezeben biztam
volt azen ſeyem, Maga az en attiam kis giermek korom
ban nē igi tanitor engē.

Az aſon nepeket haylando kegietlen vadaknak mongia
vala, De akkorő niluan attia tanitafat el ſeleiterttem vala,
Mikor valaimat az nagi ſſag buzakkal ē meg terheltē vala

Meli rut ektelenſeg es meli nagi kiſſebsſeg en raitā eſet
uölna, valaki ēgemet az buza hordasban meg ő ſmerhetet
volna, Auagi Menelaus az kereskedesben ha ream talalt
volna.

Nagi kemeni törüenie vagion itt azoknak az kik para
z nalkodnac, de ſeleſegecre ſnal nag'ob uag'ő haragia ſirſiak
nak, Egik veresſegel maſik ſegiuerrelis ellene al azoknak

De ha ſinten Menelaus meg engette uolnais eletemet,
Nem de kötözue nem küldöt uolnae az Czafarhoz engem
et, Meli nagi kialtaſſal es nagi czatogaſſal vittek volna
engemet,

Bezzeg

Berzek nagi holondfag volt akkor en bennem ha most
an meg gondolom, Meli sok vesedelem allott feyem felet
hogi ha elő samlalom, Kiből Lucrerya által lön ennekem
bizoni sabadulásom.

Oh te bölcz es nemes hiu afonyallat mit nem bizhatnek
read, Ha ezör feyemis volna ennekem miért nem bizna
am read, Latom hiuszegedet nem oly alhatatlan mikepe
pen az ingo nad.

Tudod feretnye az te feretödöt megis tudod őrizni,
Mert ki tudot volna illyen hamarfagal illyé vtar gödolni
Melliel keresőket az reitek helliekről el tudot volna muta
tni,

Teneked ayanllő az en eletemet aſt kit te meg tartottal
Nemtulaidonitom bizoni en magamnak hogi elek ez vi
lagon, Nem kimellem tőled higied Lucrerya az kit enne
kem attal.

Oh draga elmeyő tekintető giőniőrűseges nieluő,
Oh ſep feyer ſinű tellies abrazatu ki csak okos beſedő,
Vallion mikor lehet veled mulatásom igaz es hiu ferető.

Szep ayakaidat vig ſerelmē valliő mikor czokolgathatő
Szep ekesen ſolo repelő nieluedet mikoron halgathatő,
Ket feyer melliedet oh en ſiuem lelkē mikor tapogathatő

Bizoni kiczin dolog barátom akates amit te tauol lattal
Mēnel közelb lēnel annal ſebnek teczik ez aſoni abrazattal
En az libyai Kiralne aſontis nem mondő ſebnek ennél.

Nē czudalő en aſt hogi Kādalis Kiraly az ő ſep ſeleſeget
Az ő hiu rarſanak akarta mutattni latna tellies örömet,
Enis örömeſt meg mutatnā teneked Lucreryanak teller.

Meg nem beſelhetē en kőtőmben neked az ő czoda ſep
ſeget. Teſē ertheted meg azē ſerelmének mondhatatlan
örömet, Tudom hogi nē banod meg nē beſelhetē ennek
giőniőrűseget,

Igy befelgetnek Euryalus ketten tarsauval akatessal,
Lucretia dolgat né mere közleni igi az ő feleiuel,
Senkinek ű nem hűn Sostast nem mere bantani befedeuel.

QARTA PARS,

Egy Pocarus neuő tiztes Ifiu legiu Panonyabol vala,
Olygen felette az űep Lucretiat ezis űereti vala,
De Euryalussal az űerencze neki nem egi arant űolgala,
Miert hogi űep vala gondola hogi űtet Lucretia űeretne,
Mert vig tekinteti es niaias befede neki aűt ielentene,
Azert aűt gondola magaban az Ifiu hogi aűt meg kefertene,
Bőlczen czelekedek leuelet felette vekoni harttiara ira,
Igen be kötőze hogi meg ne teczenek egi bokor vyolabā,
Szep Lucretianak niuita mikor be mene leaniokal tēplőbā
Iűűutul veragot aűon el nem veue kit ő igen űegiente,
Az ven aűoni inte bogi rúle el uenne az né nagi dolog lēne
El veue de egikleanianak ada többbe hoza űem veue,
Azon közben iűmet valami tanulo deakok erkezenek,
Veragot el kerek leanioktul kőniē Kit tőlők meg nierenek
Leuelet meg latak kit az verag közöt be kötőzue lelenek.
Igen nagi keduekben deakok az előt valanak aűoniok-
nak, De hogi vduara lőn Szenasban Czaűarnak ők meg
giőlőttenek, Az űeguer űörgesben tőb giőniorűűeget az
vtan talalanak.

Igen lok giőlőűeg harag es iregiűeg közöttek tamat vala
Az vitezlő nepnek mikint artharnanak okot kereűnek ya
la, Vyolaban talalt alnokűagot azert meg ielentettek vala
Hogi aűt meg oluafak űēmit nem keűenek viuek Mene-
lauűnak. V hazahoz mene feddeűűel űitokkal űola Lucretia
nak, Vegre meg engede hogi meg erte űauat iambor ven
aűonianak.

Soha nem tūrhere hamar az Iűűura panafűa az Czaűarnak
Iűűu meg eűkűuek hogi űoha nem űolna tőbűőr Lucretianak

De hitit meg sege mert ű mas leuelet íra ísmet asonnak,
Farfanguak elein telnek közepiben ez dolog törtent va
la, Mikoron az Varas süntelē iatekban es vigafagban vo
lna, Áffonyok ablakban íffiak az vezakon hogi hagyga
lnak vala.

Gondola pocarus alkomatossagat hogi akoron ío volna,
Czoda bölczefegel az írot leuelet viazban be takara
Hogi meg kesertene ha Lucretianak ferelme hozza volna
Aztis okofagal hoba be takarua ablakon be hagita,
Tűzhöz közel esek az ho az vyazrol leuelről el oluada,
Menelaus lata feleséget dorgala hogi leuelet oluasa,

Ebol meg ertheti niluan minden ember ferelemnek ere
yet, Ki mikor akaria sokaig mutattia nemelnek keduefe
get, Nemelnek vífontag semmi okofagal nem hadgia elő
menter,

Aít módgiak nagi sokā hogi az bölcz embernek nem ar
that az ferelem, kit meg kel engednem azoknak kicnek
ollian nagi bölczefegek Hogi csak igaz okos es bölcz erő
segben vagion giőniőrűsegek.

Ezeknek gazdagnak feginnek betegnek nincz semmi k
külőmsegek, Ezek az phallaris rez bikaiabani bodogfa
gban elhernek, Kic közül alitom ez feles vilagon hogi nē
fokat lelhetnek.

Igaz dolog azért minden embereknek közönseges ele
tek, Keduelleg fiuőkben igen vralkodik niluan az fere
tőknek, Kiket akar le uon kiket akar ísmet tőle fel emel
tetnek,

Pocarusnak dolgat igen bölcz tanacznak vallion ki nē
módana, Ki fep viragoghā leuelet az vtan hoban hagitot
vala, De az ío ferencze bölcz okofaganak ellene allot vala

Ezt haluan Pocarus hogi ű alnokfaga ki nilatkozot vala,
El főkek nē mere többbe meg maradni Czaárnak vduarabā

Nem esek karara ssep Euryalusnak Ifjunak el futása.

Nem heabá szoktak köz befedben Magiarok aét módani
Hogi ha az meli varat senki né ostromol kőniű aét még ta
rtáni, kinek szeretőye ninczen kőniű annak mindenkor
tűtá lenni.

Vala egi kis foros vezza Lucretyanak ő agias haza mellet
Honnat az kő falon fínten az ablakra akar kys tel mehet,
De nappal nem mere aét még keferteni mert ez csak eyel
lehet.

Történek azomban kelle faluyaban menni Menelausnak
Alkomatossagor kiuel ífmet ada Iffiu Euryalusnak,
Eyel istaloban mene tanaczabol amaz ven Sossiasnak.

Szenaban reitezuē igen varia vala hogi Sossias ielt adna
Dromo neuű folga iűni istaloban louaknak enni adna,
Csak egi kis hea lőn Iffiu Euryalust uiaual meg nem ere,

Hirtelen futamek Sossias hogi lara monda folga tarsanak
Had nekem az munkat menniel viseld gongyat te az mi
vaczoranknak, Mastan kel iol laknunk mert tudod erkő
lezet az mi fűfueni vrunknak.

Mikor ithubon uagion iol tudod mint kemel tűlűnk ű mi
ndeneket, Afőniom io kedű mastan fűzet nekűnk ű ssep
draga etkeket, Menniel azert giorfan maid enis el meg
iek keűczel mindeneket.

Monda dromo mindyart el megiek nam arra vagion ne
kem nagi gondom, Vram aetalanal hogi nem mint loua
nal en űrűmesben lakom, Bator soha tőbe onnat meg ne
iűyűn Istentűl aét kiuanom.

Felele Sossias hogi aét hallom tűled diczirem te dolgodat
Enis mar regen el változtattam volna az en fűfueni vram
at, De afőniom engem reggeli etkekkel giakorta tartoz
tarot.

Mastan ithubon ninczen egiunk igiunk ez eyel mi fűmit ne
bankogiunk, Mig ű haza nem iű addig űrűlhetűnk nagy

vigan lakózhátunk, Egi egez holnapig nem ennenk meg
annit az mennit mást meg eünk

Dromo házban mene Euryalus latuan senabol el fel kele
Sofiat diczere forgalmatosságot ű neki meg kőőne,
Giorfan az kő falon űep Lucretyanak agias hazaba mene.

Latuan Lucretya űepen meg őlele ottan megh ezokol-
gata, Venus dolga vtan borral űep etekkel Euryalust iol-
tarta, Keueset mulata mert az Menelaus azőban haja iuta

Hirt tőn ven sofias aőoni az eteket aztalrol mind el ra
ka, Rettene az iffiu nē tud mit tennye el futni akar vala,
De modgiat talala vra eleiben ki mene Lucretya.

Monda azt mar velem vala edes vram hogi te parafita le-
trel, Hogi enni ideig akaratom nekűl te az faluban keűtel
Kerelkedem hozzád ot talá valami leant te meg kedűeltel

Tudom firűjűknak ű felesűgekhez nagi hitetlenűseűeket,
Mafut ne hali hogi ha az ketűseűrűl akarű meg menteni en-
gemet, En mind etlen idűn varűlak egűel velem im hozzá-
tok etűeket.

De az Menelaus kiűűl az faluban imar vaczoralt vala,
Azert agias hazban vűi mint farat ember ő igen űlet valű,
Hogi meg keűtelhetne viűont ő nekie monda űep Lucretya,

Rofallya neuű falubol iobagiok ma borokat hozanak,
Erűűsen dicűzerek de azok en tűlem meg nem koűtűltatanak
Ierűnk az pincűeben koűtűlűiuk meg űket ha ioknak tala-
latoak.

Iob keűeűel giűrgűyat bal keűeűel penig uranak keűet
foga, Az aűű pincűeben kettűn egi mas melleű igű me-
nenek ők ala, Gondola hogi elment immar Euryalus vrat
űűmet fel hoza.

Mas napra kelenek az vra aűt hiűem ketűűeges vala hozzá
Mert az veza felűl kű fallal ablakot be ezűnatatta vala,
Az kufar hazatis onnat el vonata honnat beűelnek vala.

Latvan az szeretők ezen mind az kettő igen el busulanak,
Nem felelhetik el az ő szerelmeket sokat gondolkodanak.
Esenben pandalus felől való tanacz iuta Euryalusnak.

Előb Euryalus semmikeppen hinni pandalusnak nem me-
re, De hogi ő lánnya ssep Lucretyaual külömben nem le-
hetne, Akkor az keszeges oruosságot vgi mint bölcz or-
uos elő veue.

Giorfan szállasara pandalust hiuata mellette le ültete,
Ketten maradának mert folgait ottan mind feyenkent ki-
küldte, Kire hogi az miért hiuatta senkinek aşt meg ne ie-
lentene.

Hogi teneked erről folliak monda neki giakorta el veg-
eztem, De meg nem lehetet mert te hiusegedet annira
nem esmertem, Mast immar meg mondom mert sok bara-
timtul iamborságod ertettem.

Iol tudod mi legien az emberek közöt az ferelem hatal-
ma, Nem tudom vetektül vagi penig erőtül vagion ő bi-
rodalma, Nincz oli erősemer kinek siue vagyon hogi
nem volt vele gongia.

Mindeneknel senteb az ő ideieben az Daudid Kirali vala
Ő fia Salamon bölcz es mindeneknel Samsomis erősb vala,
De azert egikis ferelemtől magat meg nem vonhatta vala.

Fel giulat elmenek gonoz ferelemnek ez penig termes-
feti, Hogi mikor tilalma vagion akor nagio b sokkal gers-
iedezele, Semmi oruofaga nincz töb hanem mikor vele
ő szeretőye.

Voltanak regenten az mi időnkben is firfiak es asioniok
Kinek szerelmeknek meg tiltasa miat törtent sörnyu hala-
lok, Visontag az egiút való löttel vtan el mult nagi buz-
goságok.

Nincz iob az embernek mint ideiekoran engedni fe-
relemnek, El veşti eleret vala ki ellene vezertő az vizek-
nek, Sokkal batorfagosb mindnizraşt menteben bocza-
ttya az feleknek.

Ezt

Ezt azért beíellem hogi nagi íerelmemet te nekéd megí
íelenczem, Kiben ha akarod lehet túled nekem igen nagi
íegetíegem, Az mi hazon ínnét kóvetkezik aztis renek
ed meg beíellem,

Nem tudom mi dolog igen meg íerettem en az íep Lu
cretyat, Kiben ninczen vetkem mert íerencze bírja em
berek akarattiat, Kinek bírodalma vagion mindenenken
kik uannak az egh alat.

Azt alitom vala en az írt lakozo affonyalatok kózul,
Hogi elmeiekenis azt vííelik az mit lattam az ó íemek
ból, De mint ha etető volna ó íemekben vgi íataró eíektől

El híítem vala en bizonial hogi íeret engemet Lucretya
Mikoron ú kegies íemeiuel giakran ream tekíntel vala,
Víífontak hogi íííet íeretnem íepíege arra keíerít vala,

De eíemben vóm en hogi az haloban heaban rekeííet
tem, Az vtan hogi óis engemet íereííen mind azon ígie
keztem, Nagi íok írafommal es kóniórgeííemmel ímmar
aítis meg nííertem.

Fel giulat az aíoni en peníg geryedek mind az ketten
el veíünk, Ha mi életünknek hóííabítasara oruoíagot né
íelünk, Hogi ha mínekünk te az mi íerelmünkben nem
leííeí íegedelmünk.

Vra az óczeuel nem kótlómben órzik mindenkör Lu
cretiat, Mínt az erós Sarkani kolkos Szígeteben órze az
arani giapýat, Es az három feyú Cerberus túntelen órzi
pokol kapuát.

Sok ídőtől fogua íímerem ímmará az tí hazatok neíet,
Neméísek gazdagok vattok íol hallottá en az tí híreíeket
De bar Lucretiar ne íathattam volna az tí attiatok íiat.

De vallion kí lehet ellene alhato az gonoz íeretetnek,
Kí nem valaítasból ha nem törtenedből ada az íerelemnek
Mínd ketten gióíródónk es alatta vagiunk mínden veíe
delemnek,

íol

Iol lehet meg eddig igen el reitettük az mi nagi szerelmünket, De ha ez vranis elnem fedezhettük el veštiuk mi feiünket, Hate meg nem tartod ekes tanaczoddal mást az mi életünket.

Talam meg lehetne tőlem hogi magamban ást en meg enihitené, Te nézetlegődnék hireiert neuert bizoni megis miuelnem, Hogi ha háfnokra es tištelegiekre valonak en ést velnem.

De Lucretyanak meg dihot szerelmet imaran iolefmeré Vagi magat meg olne ha innet elmennek vagi meg keresne engem, Az te hazatokat es nemzetlegiőket igy meg kifebitenem.

Ez volt az en dolgō kyt te hiuslegednek akartam megh mondani, Mást kerelsőnk vrat kiuel az gonofat tudgyuk el tauoftatni, erre segetseget te naladnal többet nem tudok kit keresni.

Magamot en neked ayalō igerem attyamfia Pandule, Enged szerelmünket ne legien ennelis incab geriedezese, Ha egist lehetnék ne talā meg sūnnek űiūōnk geriedezese.

Tudod minden rešet es mindē izrafat Menelaus hazanak Tudod ástis mikor valahoua legien vta őnnen maganak, Tudod mikor vihecz be komorayaban engē Lucretyanac

Menelaus őcze czoda űorgalmatos őrizőye ašfonnac, Minden befedere es tekintetire uigiaz Lucretyanac, Minden neueteset es fohazkodasit meg nezi Kire uannak,

Ha lehetne rűfed niluan meg kellene ez emberē iaczot tatnunk Mikor Menelaus tauol lešen akkor egē malsal ta naczkoozunc. Aztis el iktassad mind az tōb őrzőckel hogi ne legien bantafunc.

Tudō hogi teneked hifen Menelaus es fēdat meg fos gadgia, Talā Isten adgia hogi Lucretyanis az tekezedben bizza. Kit hogi ha meg miuel te altalad lešen vtone faba dulala.

Sok io.

Sok io következik kit meg érthet ebből az te bölcz oko
fagod, Mert az te hazatok tisztelget ezzel te joban meg
tarthatod, Az mi szerelmünket te el fedezheted Lucretiát
meg tarthatd,

Egy evel ha nekem titkon engedtetik nem art' Menela
usnak, De ha ez nem lehen vranam fővele ha lehen az
assonnak, Mindenek meg tudgyak es nagi kisébsege le
fenti hazatoknak,

Gondolliad de meli nagi nevetsege lehen ő raita az kő
fsegek, Az egez varálnak segienere esik nem csak az
egy nemzetnek, Latod nem esik iol dolgunk ha ellene tu
sakodol te ennek.

Ne talam mondanád hagi meg hallion incab fegiuere
vagi mereget, De iai bizoni annak ki meg fertefteti ma
gat az ember verrel, Es az kiczin verket hidgied meg bú
nteti Isten örök halállal,

Nem io az gonofat meg öregbiteni de io meg kifsebite
ni, Az ket gonoz közzül főklek az kifsebet mindenkor
valasztani, Mint hagi az iok közzül az nagiob iot ioktak
mindene valasztani.

Nekünk minden vönk valahova nezőnk mindenút ve
fedelmes, Ez az kit mutatot talam te általad nem lehen ve
fedelmes, Kiuel mind ő neki mind penyg ennekem nem
keues hánót tehez.

Igen meg busultam hogy latom győtrődni az asont en
myattam, Hagi nem mint tegedet vnatnalak incab giő
löseget keuannam, De tőle nem lehet en sem hagihatom
el azt en magi iol tudom.

Semmi remensegünk bizoniara ninczen minekünk ele
tünkben, Hagi ha az mi hitünk fogiatkozast talal az te
mestersegedben, Es nem viseltetik az te bölcz gondodal
elmedben czendesegeben,

Mást azért segítez meg minket íó hírünkben tartz meg
nemzetsegedet, Io tetemeniedert hogi haladatlanac te
ne alicz engemet, Azon igikezem hogi nagi fő emberre
tehesselek tegedet.

Tudod hogi en kedues vagiok az Czaſarnal neked mis
ndét nierhetek, Most pedig eskőšöm es az en híremre ne
ked fogadst teſek, Hogi tennen magadnak es marad ki
dnak fő ispanſagot ſerzek.

Az mi ſerelmőket magunkat hírűket en teneked ayz
anlom, Te nemzetſegődnék híret tiſteſeget az te hited
re bizom, Te tathacz meg minket csak tevéſthecz elis
magunkat read hagiom.

Mosólodek ezen hogi halla Pandalus egi keueſet halga
ta, Monda hogi im ertem de bizoni akarnam ha ez nem
törtent volna, Nektek engednē kel hogi ha mar kőſtetek
az dolog ebben vagion.

Tudom nemzetſegem hogi ha nem engedek eſik nagi ſi
dalomban, Feyenkent miatta leſünk nagi ſegienben es
nagi botrankozásban, Latom hogi geryedet es ű magana
kis ninczen bírodalmában.

Hogi ha nem találō eleit meg őly nagi buſultaban magat
Auagi az ablakon az ſerelem miat ala hagittya magat,
Latom hogi nē nezi ſem híret ſem neuet ſe pedig az ő vrat

Sokat ő ellene ſoltam ſidalmaſtam lagítani akartam,
Mindeneket vral eretſed ő neki ſemmit nem haſnalhattam
Te vagi elmeyebē teged kiuan gondol kinigē cjudalkoſtā.

Giakorta engemet hozzaia ſoltuā Euryaluſnak nōdot
Mint ha ő nem volna az ſerelem miat annia meg változot
Kinél tiſtaz okosb aſőnyallatot egi város nem tartot.

Oh meli czoda dolog hogi az ſerelemnek vagion ily na
gy ereye, Es az ēbereknek ű termefetekben illyen erős ha
talma, Kinek oruoſaggal ſűkſeg volna maſtan ha athat
nek ellene

Mondom

Mondom en magamis hōgi mas vtat ezben bizoni nem
talalhatok, Ha nem azkit tennen magad mast mutatal ab
ban kel maradnotok, En erette lesek nektek hirre tetem
ha modot talalhatok.

Nem illic en hozzam tūted ez dologert hōgi valamit kī
vannek, Czak hōgi ez fele hirt es reyank iōuendō neuet
tauoztathatnek, Euryalus monda bűn volna ha azert ne
ked ioual nem lennek.

Az mit meg igertem az fū Ispanfagot hidgied neked m
eg főrzöm, Czak hōgi el ne vesesd aſt az meltofagot tū
led ha en meg főrzöm, Felele pandalus czak abol ne legiē
eredeti nem vesitem.

Ha ream nezendō sabadon akarom hōgi ennekem adz
ſsek, De illien ok alatt nē akarō senki nekē kōteleſtetlek,
Hōgi ha hired nekūl az meg lehet vala ōrōmest azon valek

El megiek mar tūled aſt mondgia Pandalus legy nagi iō
egességben, Te es azonkeppē Euryalus mōdgia legi nagi
iō egességben, De nagi gondod legiē hōgi egiūt leheſſünk
legi erte mindenekben.

El valek pandalus Iſſiutul es ezen felette ōruendezek,
Előfő hōgi illien ieles fő emberrel ō meg ōsmerkedhetek,
Masodfő ōrūle hōgi az tartomaniban fő Iſpanna teternek.

Czoda keuſſaga az meg igert tiftre az pandalusnak vala
Iol lehet beſeddel mint ha nem kellene aſt ielengeti vala,
Aſoni allathoz haſonlo erkōlceze ō neki ezben vala.

Oh meli czudalatos es meg merheterlen az Iſtēnek tanas
cza, Hōgi ō ez velagot ioknak gonofoknak egi arāt oſto
gatta, Meltatlanoknakis az meltofagokra utokat meg nia
totta.

Sok rend es gradicz tugia minden ember vagion az ne
mességben, De igen keueſet talal ki igazan iutot uolna
ezekben, Hōgi ha iol meg haniod ueted eredeti ezeknek
mindenekben,

Minden orfagokban azokat alittiak mast igaz nemesse-
knek, Az kik szabadfagal es nagi gazdagfagal felettre be-
uekednek, Noha az gazdagfag ritkan iar melleste az iam
bor vitezsegnek.

Koborlas vfora es az arultatas fokat nemellit meg
Sokat hizelkedes hazugfag uit elo fokat vndok fofuenfeg
Nemelliet oldogles es felesegekek verke gazdagitor meg

Igen ritkan vagion aki igassagal giõithellen gazdagfa-
got, Azt tarttiak ki minden fele fiiuet kafil az rakhat na-
gi aztagot, Akar honnat legien nem kerdik hol vorte cz-
ak legien fok iofagok.

Az gonoz giuitõues gazdagfag iutalma hidgied hami-
ssag annak, Ki az mas velagon igen nehez terhe lelen,
az gonofoknak, Azert csak afe tartom igaz nemesekeknek
kik vitezsslegel talaliak.

Nem böezülöm bizoni az draga ruhakat es az nagy Palo-
takat, Falukat louakat draga fersamockal kesitet vaczo-
rakat, Mert ezekben latom fokior vralkodni valami bol-
ondokat.

Tudatlanfag azert az ki mind ezekben veli az gazdaga-
fagot, Mert im ezt iol hallod minden fele uerek lelhet ma-
st nemesseget, Az mint im pandalus csak keritefere ni-
ere mast nemesseget.

Nem fok ido muluan esek haborusfag kiüül ot az faluban
Mert Menelausnak iobagiak meg olek az ünnön faluiban
Szükslegtõn ki menni hogy õ töruen ferint veget tenne
azokban.

Monda Lucretia tudod edes vram hogi te nehez ember
vagy, Te nehez igerõ uton louon menni mert mastis be-
teges vagi, Keres egi poroikat kölczõn talam Kõnieb ho-
gy te ven erõten vagi.

Haluán Menelaus tudakozni kezde holot talalhatnanak
Felele pandalus hallom hogi io uagion Iffiu Euryalusnak,

Hogi ha'paranczolod en magam el kerem mint ha kernem magamnak.

Monda Menelaus akaró ha el megí pandalus mēte mene Euryalus kónien louat neki ada magaban est felele, Te azen louamon en felesgeden igetek Menelaue.

Azt vegeztek kőstök estue niolcz orakor Euryalus ot le nne, Es rea halgatha mikoron az házba pandalus enekelne Menelaus louon ott hamar el mene pandalus el kesite.

Astony agyas hazban Euryalus kiül az ielt csak alig varia, De nem halla az ielt az ora peniglen immaran el mult vala, Achates azt mondgia hogi meg czufultator ki uel ott ketten vala.

De neheznek teczek az sok varas vtan gondola hogi el menne, Hol egi hol mas okat az kesedelemnek forgattya elmeyeben, De hogi Menelaus öcze ielen vala pandalus nem enekle.

Semmit nem alufik Menelaus öcze czalardsagtul igen fel, Ne alugiunke mar pandalus ast mondgia semmit ez eges eiel, Bizoni en alhatnam mert amint aranzom vagion imaron eifel.

Czodalkozom raitad hogi Iffukorodban ili termesetöd vagion, Kik veratta fele alhatnak azokon faraz nyauas Iya vagyon, Nem tudom mit vigiaz ierunkel imaron fin ten ideye vagyon.

Möda hog' meniükel bator de előfor lasuk meg az aitokat Iaruluan azokhoz mind azokban vete ő ott nagy lakatok, Vala egy nagy valis kiuel be farolni foktak vala aitokat.

Kere hogi pandalus vassat fel emelni ő neki segitene, Mert oli sulios vala hogi ast ket eberis nehezen fel emelne Haluá Euryalus mar hogi be meherne lehehetetleneke vele.

Felele pandalus az Iffu leginnek kitöl felj mast oly igen

Míne meg östromliak az hazat hogi járlok az aytokat ily
igen, Hisem azért lakunk belől az varasban hogi beke-
uel lehetneek.

Melűe uannak tőlök kiuel hadakozunk az Florentia-
yak, Ha ellenségtől felű ez egi hazban teged könnyen me-
egh találhatnak, Hogi halopotul felű azok ellen aytok
iol be járulua vannak.

Faynak en vallaim bizoni en az terhet mastan nē emel-
hetem, Törődőtis vagiok tereh vifelekre örömet nem es-
merem. Emeldfel vagi hadel mert bizoni nem lehet ezbe
li segetsegem.

No am iaryon monda Menelaus őcze bator imar el me-
nyőnk, Achatesnek sola Euryalus hogi meg egi orűig it
legiőnk, Talam azonközben valaki meg nittya bator őse-
tan el menniőnk,

Felette meg vnta vala mar Achates Euryalus varasat,
Arkoza magaban hogi miulta kellett meg šakaštani almat
Oitan nē kesenek egi kis hassadekon meg larak Lucretyat

Iffiu oda mene monda egessegele ltkē šep Lucretya,
Haluan est az ašoni igen meg iyede akara el futnya,
De batorasgot uőn ő fele indula kerde kiczoda volna,

Felele az Iffiu en vagiok ferelmem az te Euryalusod,
Nisd meg en örömem regen varlak teged vagion őfel iol
tudod, Szauat meg ősmere de mig nem lathata nem nita
fel az aytot.

Nagi munkauul ostan ot az retezekből lakatokat ki fedē
De hogi az nagi tamaš vassakat aytokrol ő el nē emelhere
Czak ket lab niomnira nehezen az aytot ő ker fele fesite,

Igen meg šorituan magat Euryalus az ayron be šorula,
Barattyat Achates kere hogi ištarsat onnat kiűl allana,
Lucretyat kapa šepen meg őlele igen meg czokolgata.

Akkor Luctya ő kezei közöt nagi hertelen meg hala,
Nem tudō örömtűl auagi felelemtől de šine meg heruada,

Rettene az Ifflu nem tud mit tennie okat nē találhata,

Monda ő magában ha őtet itt hagiō halálra melto lelek,
Ha vele maradok enis bizoniara ő miatta el veslek,
Nē tudok mit tenni bizoni minden felől veszedelēben lelek

Oh te bodogtalan szerencze menyé mez két ānye mereg
benned, Meli sok veszedelmes halálban forgottam giakor
ta en eretted, Czak ez vala hya hagi vgiān kezemben be-
retōmet meg őllyed.

Miert hagi engemet incab ő előtte regen te meg nem öl-
tel, Miert hagi az fene fluo Oroslannak torkában nem
vetettel, Miert te kegyetlen mint ő neki incab hagi enne-
kem kedueztel.

Szerelmet meg giōze halálat nem fana a; a;sonial marada
Az meg nem holt testet agiārol fel veue fepen meg czoko
lgara, Sok kōny hulataállal es fohaskodással ő nekie eie
monda.

Oh en vig szerelmē lelkē Lucretya hol mostān az te esed
Hol vannak fuleid es vig tekintetō fep sekete femeid,
Miert nē neš ream nē hallat nē felel mikorō folok neked
Mosolodgiāl ream mint az elōt foktad en vagiok te elō-
tted, Te Euryalusod vagyok kezeimmēl ki őlelgetlek
tegōd, Oh en fiuēem lelkem elēe auagy haluan forgatlak
maštan teged.

Miert nem mondottad hagi meg őlōm magam halni ha-
meg akartal. Ha folni nē akars mašdā által űrom oldalambē
a; kardal, Hagi egiūt vegie ki lelkūnket az testbōl im az
kegyetlen halal.

Oh en vig eletem en giōniōrűsegem es kedues remen-
sem, Tellyes nyugodalmam igi vese el imar te veled az
en feyem, Meleg a; te testōd lelket erjek benned nem hol-
tal meg ašt velem.

Emeld fel femeid es ekes feyedet eletēnek viraga,
Miert nē foli nekē igi fogacz volte be engē agias hazadba

Ez volte az öröm es az niugodaló kire engé hiuattal,

Keli fel teged kerlek oh en niugodalmam tekincz Euryalusra, Euryalus vagiok miért nem nési ream az te vigaságodra, Azon közben nagi fok künihulatafokat hullata homlokara.

Mint ha rosa vízzel meg ötfőtek volna az asoni fel serkene, Mint nehez alomból fel ocsodot ember femeit fel emele, Lata feretőyet monda holot valek ferelmé Euryale

Miert nem engeded hogi en ez velagból most ki mulhatok vala, Az te kezeidben valek bodogfalmast meg halhatok vala, Illy igen kiuannam mig túled el valom lelke-mnek ki mulasat.

Ezeket meg monduan az agira mind ketten ők egiút indulanak, Holot ege ez eiel vgi mint ket feretők egi massal mulatanak, Mint az Troyabeli Hayoban Parissal Ilona mulatoznak.

Marsnak es Venusnak nem volt illlyen kedues egik masoknak mondgiak, Szep ekes befedel mongia Lucretiay ismet Euryalusnak, Te uagi Hayamedes te vagi Ipolitus nekem Lucretiyanak.

Euryalus mondgia nem volt polexena bizonnial seb nialadnal, Előtteu volnais incab feretnelek bizoni teged vesnufnal, Noha sepfegeről nagi fok diczireti vannak az Poetaknal.

Neha sepf orczayat neha sepf femeit igen diczeri vala, Neha feyer testet hol nem latta volna ő tekinteli vala, Bizoni sebnek lató hogi nem en magában regen alitó vala.

Illyennek lattia volt Anteon Dyanat kut fön az főrodesben, Semmi tagok ninczen kit nem diczerhetnek ez asionnak testeben, Ki lehet seb seierb ennel ez asionnal földnek kereksegeben.

Meg menekőttónk mar az vesedelemtől oh en fiuen ferelmem,

relmem, Mi lehet oli dolog kit erted en lelkem bizon el
nem szenvedne, Oh te fep ekes mely es en ferelmének ket
fep edes czeczey.

Titeket tartlake vallion ti vattoke mast az en kezeimbē
Oh te fep sima karok io illatu tagok ti vattoke őlemben,
Kés uolnek meg halnom hogi nem keduem segnek illien
nagi őrómbenben.

Te uagie melletē vagi alom iaczottate mastan engemet,
Igaz giőniőrfűseg vagione en bennē ki vigaftal engemet,
Bizoni vgi alitom hogi nem csak az alom fogta meg en
elmemet.

Oh giőniőrfűseg es czokok mezzel folio edes őlelgetesek
Oh mely igen bodog es mely nyaiafagos ferenczeben
mast elek, Senkit ferenczesbnek nalamnal nem mondok
ha giakorra igi elek.

Oh rőuid eczaka giőrfűfagos orak miert hogi igi flettek
Miert őrómunket valami keuelfe hogi meg nem keflelirek
Adgiatok oli hōffu eyet mint Alehmenomnak regentē en
gettetek.

Soha rőuidebnek nem teczet ennekem ennel ez eczaka
nal, Iol lehet en fokfor voltam dacyaban az britaniufok-
nal, Mondgiak hogi az eyel fokkalis rőuideb hogi nem
mint it hazunknal.

Igi beselgetenek Iffiu Euryalus az fep Lucretysual,
Es igi mulatanak őlelgetesekkel es giakor czokolassal,
Őfue őlelkeduen ők igy mulatanac egeš eyel egi maffal.

Meg nem alut vala az ferelem benne vtanna az dolo-
gnak, El nem farat vala regi nagi ereye az ő keuanfagok-
nak, De mint az vy földbol fel iőuő veragok incab megh
vyulnak.

Az eyel el muluan haynalban kelenek egi mastul el va-
lanak, De naponkent őrzők Lucretysa mellet incab soka-
fulanak, Kik miat egi maffal sokaig az vtan ők nem vige-
adhatanak,

Erős az szerelem myndeneket meg győz ellene semmi
nem al, Nem lehet oly erős ki által magának bölcsen
vtat nem talal, Azert az vtannais sokfor egiút lőnek en-
nek ereie által.

Quinta Pars.

*Post quam nulla datur coeunda copia nuptam
Deserit Euryalus Candide illa Regat.*

Eugenius Papa Romai Czaſarral akkor meg bekelt vala
Euryalusnakis Czaſarral Romaban keſűlőnye kel uala
Iol lehet titkollia mind az alta aſoni aſt meg hallotta vala,
Mert vallion mi lehet olygen nagi titok kit az szerelem
nem tud, Ki lehet oli okos hogi ki meg czalalhasſa az őns
nőn ſeretőyet, Azert Lucretya haluan meg rettene ira
illien leuelet.

Lucretya Euryalo.

Haragunnam read hogi ha az en ſiuem te read haraghat-
nek, Hogi te akaratod utra keſűleſed tőle el titkoltatek
De hogi te ged incab en magānal ſeret felne indultattatek
Miert hogi ennekem vitez Euryale eſt meh nem ielente
tted, Czaſar hogi el keſűl kiuel tenekedis tudom hogi el
kel menned, Houa legiek en el kinek hacz engemet hogi
nem viſeſ el veled.

Mit regiek niaualias ha az en ſerelmem te tūled el hagia
tik, Kiben niugofik meg en el buſult ſiuem ha tūled el
taozik, Ket napot nem erek te ereted lellem teſtemből
el ki mulik.

Kőniőrűl en raitā kőnihulataſimban meg aſot leuelemert
Az te iob kezeder es ennekem adot tellyes igaz hitedert,
Ha tūled valamit erdēlettē ſani meg ēgemet mind ezekert.

Nem kerlek en arra hogi it maradgi velem de hogi el vi-
gi engemet, El nem marathatok ſemmi keppen tőled iol tu
dod ſerelmemet, nem nehez dolog ez ercz meg tanaczo-

mat ebben io modod lehet.

Tettetem magamban mint ha fent egi hazban mennek el
estue fele, Czak masod magammal ven asonyal lesek vgi
indulok a fele, Kúdel ket auagi harom solgaidat akkoron
tes afele

Nem nagi munka lefen nem allok ellenek ragattasul en
gemet, Ne alicz magadban hogi illy ektelenseg nem illet
ne tegódet, Nam az Pryamusnak fiaisigi talalt feleséget
maganak.

Ezzel boffusagot hidgied en vramnak igen nagiot nem
tesel, Bizoni az halalis el valast o tole hogi ha te el nem
visek, Kiuel te magadnak banatot ennekem nagi gialaza-
tot ferzesk.

De ne legi kegietlen hozzam Euryale hogi ha ferecz en
gemet, Ne hadgi az halalban ki magammal incab feretlek
en tegedet, Kire Euryalus sep Lucretianak ira illye leuelet

Euryalus *Lucretia.*

Ez volt oka hogi en vtamat tirkolram Lucretia te túled
Időnek előtte hogi tennen magadat felette ne giótör-
yed, Tudom erkölczedet hogi te az banatot soha megh
nem törheted.

Ne veld ast magadban hogi el nienuen Czaſar töbe mar
ide nem ter. Ha finten hazankban megionkis erre kel io-
nne mas vtra nem ter, Ha masra menneis hidgied hogi fe
retöd hozzad vifontag meg ter.

Ne engedgie lsten nekem hogi mehessek soha az en ha-
zamban Hanem mint Vlisses reuelgo budoso legiek mind
ez vilagban, Hogi ha nem iouendok vifontag te hozzad
Szenasnak Varofaban.

Semmit ne feli azert ne haddel magadat viuly meg te er-
ódben, Ne giótörd testedet vigasztald fiuedet eli addig na
gi örömben, Az ragadas felöl nem hafnos teneked az mit
irf leueledben.

Gondolode hagi igit lehetne ennekem nagjób józsiórú-
fegem, Mint hagi ha tegedet süntelen vramban viselhet-
nelek velem, De tíftelegünkre nem keuanlagomra kel en-
nekem gondolnom.

Nem erdemli tólem hitem tíftefsegē hagi est miuelliem
veled, Ki miat fegienúllion es meg kífsebülión az te hired
neued, Tartozom en azzal es hagi io tanacz legiek min-
denekben teneked.

Tudod nagi nemzet vagi mindenek böczúlik az te ne-
mesegedet, Szepnek femermesnek minden nemzet kőzöt
mondgiak az te neuedet, Nem csak Olaf orfag de mind
Magyar Nemet halotta te hiredet.

Erted hatra vetnem higied Lucretya az en tíftefsege-
met, De ha el ragadlak meli nagi fidalommal illetem ne-
mzetedet, Minden őfmerőid es baratid kőzöt meg rutit-
lak tegedet.

Anyad te myattad esik tőrhetetlen keferő nagi banatbā
Az te gonof hired el teried hertelen mind az egei orfagbā
Kik teged őfmernek gondold meg mit mondnak felőled az
varasban.

Ihol Lucretya kit Brutus tarfanal tíftabnak alitanak,
Az görög Vlisles felesfegenelis femermetesbnek mondnak
Kar volna te neked illien vndok neuel magad kífsebitened

Nem illik hagi lenne Lucretya neued hanem inkab Me-
dea, Ki hazat el hagiū attiat el aruluā lason vran indula,
Oh meli keferőfeg hagi ha aít hallanā azen fiuembē volna

Meg az myferelmünk titkon vagyon nalunk mast
mindenek diczernek, Az el ragadafnak vtanna hertelen
fel indulnanak ezek, Mennie dicziretben vagiunk tiz an-
nira fidalalmazanak ezek.

No had iarion hirünk gondold meg ha veled keduem fe-
rint elhetnek, En Czaſar folgaia leuen karom nekül tőled
el nem mehernek Mert ő tőt gazdaga ő tőt hatalmasa elle-
ne nem verhetnek.

Hogi

Hogi ha el hadnamis nem tarthatnalak vgi tegedet kes
ued ferint, Vduarat ha kőuetnem semmi niugodalmunk
nem lenne kedűnk ferint, Mert egiűt az Czarar nē mu-
lat hanem heliről helire csak iarunk.

Ha mint egi kőz afont Taborról Taborra tegedet horda
nalak, Meli nagi fidalomban veled egiētemben engemet
czufolnanak, Kerlek azert teged hagi beket á fele tudat-
lan gondoltnak.

Gődold meg hiredet tarcz meg tistefegyet iambor nēzetse
gednek, Te magadnak keduez incab hogi nē mint az meg
dűhőrt ferelemnek, Tőb giniorűsege hogi ha ezt kőueted
lefen nagi őrómednek,

Mas feretőd talam hogi őtet kőuetned teged arra intene
Iőuendőt nē nezuē csak buiasagara hogi te veled elhetne,
De igaz feretőd nem volna hiredre ki gondot nem viselne
Az mit teneked en hasnodra alitok aſt igazan meg mo-
ndom, Maragi meg it mastan vary őrómmel engem csak
ez azen tanaczom, Mennel hamareb lehet hogi en meg
terhessek en azon igiekezem.

Vának az Czafarnak it ~~Berzseban~~ nagi sok fele dolgai, *He*
En azoknak gongiat en magamra vesem Czafaris meg en *ur*
gedi, Veled nalad nekűl hogi soha elhessek elmē igiekezeti

El io egessegeben es feres engemet en lelkem Lucretya,
Szűned az ferelmet benne valo langal kifsebnak ne alicza *ola*
Akaratō ellen megiek el inner mast minden ēber io lattya *Tol*

Meg niugouek ezen meg busult elmeye az ſep Lucre- *ma*
tyanak, Szauat meg fogada csak ne czalatattnek ira Eu- *37*
ryalusnak, Nem sok idő muluan Cyafarral az Iffiu Ro- *45*
maban indulanak.

Azon kőzben Iffiu Romaban indula hideg lelesben efek
Betegseg ferelem tūze myat ſegini egi arant giōtretettek,
Az meg erőtlennűt testet ket niauualiak hasontalanra teuek

Mar ketseges vala minden embereknel Euryalus eletre,
Csak az őruofagtul keſlettetik vala benne mar az ő lelke,

Czaſar mint egi fiat naponkent meg latni megien meg viz
gaſtalni.

Sok oruofagokkal ſüntelen az Czaſar ötet oruofoltattia
De Lucretyanak leuelenel ſemmi töb neki nem haſnala,
Kiből ſeretőiet egelleſeben akor lenni értőtre vala.

Ez meg kőniebite valami reſeből Iſſhunak niaualiaiat;
Agyarol fel kele mert valamenire meg erőſite labat,
Es meg ekeſite vitezkedefeuel Czaſar Koronazattiat.

Koronazat után Romabol az Czaſar iſſue Petruſiaban,
De hogi még ereie iol meg né iőt vala ő marada Romaban,
Onnat el induluſa csak vekoni erőuel iſſue Szenas varasbá

Lata egi nehanſor az ſep Lucretyat de vele nem ſolhata
Leuelet azért űk giakorta egi maſnak irogattanak vala,
Az el ragadaſrol nagi ſokat egi maſſal ők tiſkoltanak vala

De harmad nap muluan lata Euryalus nem lehet veg do
lgaban, Izene aſonnak hogi nem marathatna imaran az
varasban, Előbi örömmel lőnek mind az ketten ſockal pa
giob banatban.

Azó loua hatan Iſſu Euryalus imar forgodik vala,
Igen nagi ſomorú ſiuel Lucretya ablakrol nezi vala,
Keſerű ſiraffal kőnihulataſokkal egi maſra neznek vala,

Egienlő ſaidalom mind az kettő lelket fellelte giőtri vala
Kik az ő ſiueknek ſakadaſat imar magokban erzik vala,
Mint lelek az teſtűl nehezen egi maſtul űk el valtának vala

77 Meli igen iſoniu ſaydaló az halal az ki meg né koſtolta,
Kic egi maſ ſeretők el valaſat hogy ha ſiuebē meg gödolia
Eſeben veheti io lehet az teſtnek nagiob keniat lathartia,

Giőtrődik az lelek el hagiua az teſtet vgi mint ő ſeretőiet
Lelek el tauozuan az teſtis el hagia kennal erzekeſeget,
Csak egik ſenuedi az maſik né erzi oſtan az kennak terhet

Bőtez Ariſtophanus az ket baratſagos ſirfiakrol azt mo
ngia, Hogi noha ket teſtek vagion de ket teſtben mar cza
ak egi lelek vagion, Azert ezekrűlis bator minden ember
vgian ezent alicza. Ebből

Ebből kővetkezik hogi nem az ket telek tauozik el egi
mastul, Ha né az egi telek ki kettőbē vala ualanak egi ma
stul, Egi elme es egi űiu ki kettőbē vala űakada el egi mastul
Minden erzenefeg tőlők el tauozek erőssen űirnak vala
Az ő orczaiokban az nagi banat myat ver nem marador
vala, Ha kűnihulatafok nem lattatot volna holtak mos
nthattad volna.

Vallion ki mondhatna es ki irhatna meg az ő nagi bana
ttiokat, Ki gondolhatna meg az ű tūrhetettlen nagi űomo
rusagokat, Hanem ha hozzayok hasonloknak mondom
az regi űeretőket.

Az ~~P~~Phaetiaus mikor Görögőkkel ment vala Troya ala
Felesege latuan űep Leomedy a ottan földre borula,
Ver hertelen valo banatnak myatta orczayaban né vala,
Mikor ő meg erre hadbā előőrīs hogi vra meg holt uolna
Igen meg búfula es meg keferedek Parīst atkozza vala,
Nem sok űdő mulua keferűsegeben halala törtent vala,

Phenetyabeli Dido Eneastol mikoron el hāgiatek,
Az ő nag' űerelme fel geriet lelkebē soha meg né niukhatek
Az őnnen kezeuel Eneaf Tōriuel űiue által veretek.

űűiu Euryalus hogi űemei elől ű neki el tauozek,
Földre le borula az űep Lucretya űűmet fel emeltetek,
V agias hazaban hogi lelket vehetne űanioktul vītetek,
Nagi sok űdő mulua fel űerkenuē űűmet agirol fel emel
tetek, Mindē egeseget le vete magyarol űiue bantaban eűek
Mind halalaiglā czak polgari modira valo kődmēt vīűele.

Senki neuetefet űem trefa befedet az vran nem halhatta,
Sēmi enekleűet űem penig őrōmmel magat nem vīgāűtala.
Miglen az űűntelen valo banat miat eűek nagi nīaualīaban
De miert hogi tőle eűe es elmeie immaran tauul vala,
Vīgāűtalast neki űōmfedi barati mar nem arhatnak vala,
Az ő keferedet annya keze kőzōt lelket el ki boczata.

Az Euryalus hogi űeretőyenek el mene űeme elől,
Senki nem hallotta ű neki menteben befedet űemmi felől,

Gőri Lajos

De csak gondolkodek ssep Lucretyahoz valo terefe felől
Hogi onnat el iúue Iffiu az Czaſarhoz iúue ~~Met~~etrusiaban
Es onnet Czaſarral az ~~Fer~~uſaban es iúue Mantuaban,
Töb fő Varafokban es Baſileaban vegre Magyar Orſagbá
De mig elheteis ſoha niugodalma nem lön Lucretyanak,
Ha nem minden eyel almaban kóuete vtat Euryalusnak,
Mikeppé az iſiu mindenút kóuete vtat Sigmód Czaſarnak
Haluan Euryalus aſonnak halalat igen meg haborodek,
Felette keſerues banattal mindniaraſt gyaꝝ ruhábá öltözék
Soká ſemmi dolog vigaſtalara neki nem talaltatek:

Nem ſok údó muluan egi ſep leant Czaſar öneki ſerzet
vala, Herczeg nemzerſegből ki tiſtra elető böcző erkül-
czú vala, Kiuel holtaiglan Iffiu Euryalus kedue ſerint elt
vala,

Senki hazukſagnak valaki oluáſſa ez dolgot ne alicza
Ezek peldaiabol az ki iol meg erti niluan meg taulhattia,
Hog: aꝝ ſerelének meregel meg tiltot poharat meg ne igia
Az ragalmazó ſiu tauul legien inner es az gonos íreg
ſeg, Nem azoknak irtam kiben vralkodik az balgatak
keuſſeg, Es akiket ebből regen ki ſaraſtott az reſt es tu-
nya venſeg.

Iffiak en ſeleim Iffiaknak haſnokert ezeket öſue ſettem,
Kik vtan ballagni mindenkorő ſokot az kegietlen ſerelē
Hogi attul meg tugiak magokat őrizni csak aző igiekeſtē
Képet abrazattiat mága viſeleſet termetitis meg írom,
Miről őſmerik meg hogi el kerülheſek Iffiaknak meg mu-
tatom, Mert csak ~~pre~~ayok vagion ez enekben ſorgalma
tos nagi gondom.

Giermek az ſerelem mezeitelen iryak nincz ű neki ſa-
kala, Szeme vak őneki hailando kezei valan vagion kett
ſarnia, Oldalá ő tegze ſok merges nyilai kezebē egő ſaklia
Iryak giermek kepben mert az ki bölcz okos áſt el ta-
uſtathattia, Csak aꝝ giermekkekhez haſonlo éberek vā-
ak birodalmaba, Kiknek ſemmi eſe ſemmi okofagok csak

azokat meg ostromlja.

Mezitelé iryak mert az feretökbé ninczē semermetefeg
Vaknak azért iryak mert meg nē lathattia miczoda az oko
fag. Io czelekedet közt es az teuelges köst nincz ő nala
kölömfeg.

Auagi hogi aſt veli hogi czelekedeti mindētől titkō va
dnak, Eſebē nē veſi mindēnek ſemei hogi ő rea vigiaznak
Sē Iſtēt ſē tōruēt nē ne; agia magat csak az nag' buiafagnak

Vadnak ſok ſilai mert ſok ēbereknek által lōui ſiueket,
Szarniai azt iegzik mert csak ideſtōua viſel ő mindēneket
Igen alhatatlan giakorta el veſti az régi ōſuenieket.

Iob kezebē ſaklia mert birodalmaban az kiknek holdolaſa
Sebes lang azoknak ſiueket ſűntelen ſokta ſaniargatnia,
Teſteket rutittia vegre lelkekeris Pokolba be taſittya.

Sem eyel ſem napal ſoha nē niugoſik mindēkor olalko-
dik, Mindenekēt keſert nagi ſokat meg giō; azokō vralko-
dik, Az kiknek ſiüőkben keſedelmet verhet meg giōke-
rezhetik.

Elő indulattiat ha eſedben veſed te kōniē meg olthatod
De erőt ha vezen mikint az allo fat te ki ſem ſakaſtharod
Kit yeſſő korabā ki vonhattal volna vegre ki ſem aſharod

Giſtőlő az munkat ſelette ſereti ő az hiuolkodokat,
Hogi ha eſed vagion egik ſegiuerőd ez hadel az tuniaſag,
Mindenkorō műkat talatō ellene kiben foglald magadar.

Vege mar ez legien azen Irafomnak az ſerelem dolga-
rol, Az ki többet akar rola tudakozni ercze tōb irafokból,
Vtolſo tanaczom hogi az kitől lehet meg oya magat attul.

F I N I S.

OSZK

Országos Széchényi Könyvtár

OSZK

Országos Széchényi Könyvtár

OSZK

Országos Széchényi Könyvtár

